

தாய்க்கும

தமிழ் இலக்கிய மாத சஞ்சிகை
* கார்த்திகை, 1986 *

VGP
VGP

MISS VIDEO CLUBS
PARIS

இம்மாத வரன்யம்

கமலம்...
சேவத்...
சுடித்த

K. பாலசந்திரன்

யுள்ளதை

மன்னன்

எம்மடம் PYRAMID, V.G.P., சித்ஜனல் கியோ கசநி ப்ரத்கள்
மடபடம் வன்புனைக்கும், வாடகைக்கும் கிடப்பிடம்.

எம்மடம் VIDEO, AUDIO புதிய, பழைய படங்கள் சிலந்த
முனாநல் பதிவு அகந்த துப்பிடம் அன்பதை அறிவதககிடும்.

191, RUE DU FG ST-DENIS
75010 PARIS
TÉL. 46 07 98 01
Métro : GARE DU NORD LA CHAPELLE

84, RUE DE CLIGNANCOURT
75018 PARIS
TEL. 42 54 47 76
Métro : MARCADET-POISSONNIERS

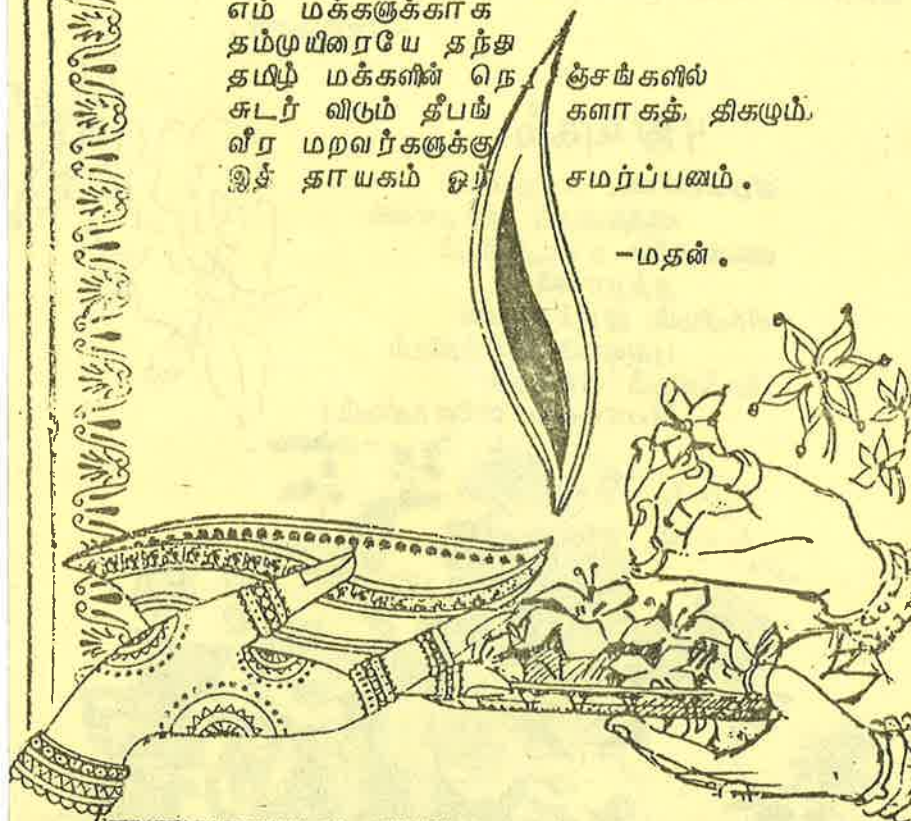
எமது வாடிக்கையாளர் கமல புத்தகங்கள் தீயவன் வாடித்தர்கள்

தாயகம் ஓர்

சமர்ப்பணம்

தமிழ்த் தாயின், ஓயர், ஓடைத்த
தரணி எங்கும் புகழ் பரப்ப
தாயகத்தை மீட்டிடச் சென்று
விடியலுக்கு முன்பே
தியாக ஜீவன்களாக
எம் மக்களுக்காக
தம்முயிரையே தந்து
தமிழ் மக்களின் நெஞ்சங்களில்
சுடர் விடும் தீபங்
வீர மறவர்களுக்கு
இத் தாயகம் ஓர் சமர்ப்பணம்.

-மதன்.

தாயகம்

தாயினை
உலகத்தோர்
மறக்கமுடியுமா?
அதனல்தான்
"தாயகம்"
என்றும்
புதுமுகம்
தமிழினை
தாங்கி
இதழ் இனித்து
இதயம் களிக்க
இதழாக வந்ததோ!

கவிதைப் பூங்கா

அவள் இதயம்

உன்
இதயத்தை
கடல் என்றேன்
அதனல்தான்,
உன்
இதயத்தில்
காதல்
முத்தெடுக்க
வீழ்ந்த என்னை
வெறுப்பு அலைகளால்
சோக கரையில்
தள்ளினாயே!

-தெளிமால்.

புதுயுகம்

வீறுகொண்ட சமுதாயம்
விழித்திடும்: ஓர்நாளில்
விலங்கினை உடைத்திடும்
அந்நாளில்,
சிந்திடும் இரத்தத்தில்
புதுயுகம் பிறந்திடும்
பிறந்திடும் புதுயுகம்
பொன்னாய் விளைந்திடும்!

-கண்ணன்.

அன்பான வாசகர்களே !

"தாயகம்" வாசக அன்பர்களுக்கு எமது அன்பு வணக்கங்கள். இந்தச் சஞ்சிகை ஐரோப்பிய நாடுகளில் பரந்த வாரும், தமிழ் எழுத்தாளர் எண் இதய தாகத்தால் உருவான கண்ணிப்படைப்பாகும். இந்த புது மலரில் பங்குபற்றியுள்ள எழுத்தாளர்களில் பெரும்பான்மையானோர், எழுத்தலகில் புதிதாக எடுத்தடி வைக்கும் இளம் எழுத்தாளர்களின். இக் கண்ணி முயற்சியில், காணப்படும் எழுத்து, இலக்கண, சொல், மற்றும் அச்சப் யிழைகளுக்கு உங்கள் அனைவரிடமும் மன்னிப்பு கோருவதுடன் இதுபற்றிய உங்கள் நியாயமான விமர்சனங்களையும் எதிர்பார்க்கிறோம். எமது தவறகளைச் சுட்டிக் காட்டுவதன் மூலம் உங்கள் "தாயகம்" மேன்மேலும் சிறப்புற, வளர்ச்சியுற உதவி செய்தவர்களாவீர்கள்.

புதிதாக ஒரு சஞ்சிகை வெளியிடுவது என்பது இலகுவான காரியம் அல்ல. தாயகத்திலிருந்து பல்வேறு நோக்குடன். ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு வந்து இரண்டும் கெட்டான் வாழ்க்கை வாழ்ந்துவரும் தமிழர்களுக்கு கலைத்தொண்டாற்றும் பணியாக எண்ணியே இந்த "தாயகம்" என்னும் மாத சஞ்சிகையை பல சிரமங்களுக்கு மத்தியில் வண்ண அட்டையுடன் தரமான கலை இதழாக உங்கள் கைகளில், தவழவிடுகின்றோம்.

எந்தவொரு மனிதனின் வாழ்க்கையும் குறிக்கோளற்றதாக அமைந்துவிடக்கூடாது. பல திறமைசாலிகள். தத்தமது திறமைகளை வெளிப்படுத்தும், சந்தர்ப்பம் அமையாததால் அவர்களது திறமையின் பலாபலன்களை நாம் இழந்து. விடுகின்றோம். சந்தர்ப்பவசத்தால், நம்மில் பலர் பல திறமைகளை உடையவர்களாய், பல பட்டங்களைப் பெற்றவர்களாய் இருந்தும், தத்தமது திறமைக்கேற்ற வாய்ப்போ, தொழிலோ சிடைக்காமல் அல்லலறவதைக் காணமுடிகிறது. இப்படியான பலதரப்பட்ட நாம் ஒரு பத்திரிகைமூலம், ஒருசஞ்சிகைமூலம் எம்மிடையே ஒரு தொடர்பை ஏற்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் பரஸ்பரம் நம் பிரச்சனைகளுக்கு ஒரு தீர்வோ அன்றி ஒருவித மனத்திருப்தியோ உண்டாக வழிவகுக்கிறது.

நமது சமூகம் இன்னமும் பல சீர்திருத்தக் குறைபாடுடையதாகவே இருக்கிறது. இந்தச் சமூக சீர்திருத்தத்தில் எழுத்தாளர்களின் பங்கு அளப்பரியது. ஒரு நல்ல எழுத்தாளனின் எழுத்துக்கள், சமூகத்தைச் சிந்திக்க வைக்கிறது. சமூகத்தில் சீர்திருத்தப் புரட்சியையும் ஏற்படுத்துகிறது. சமூகத்தில் மறைக்கப்படும் பல அநாகரிக குற்றச்செயல்கள், அநீதிகள், சட்டதீவிரந்து தப்பிக்கொண்ட பல சமூக விரோதிகள், இவை எல்லாம் மக்கள்முன் கொண்டுவரப்படுகின்றது. இவ்வாறு பல புரட்சிகர, சமூக சீர்திருத்த, வரலாற்று, காவியஎழுத்தாளர்களின் படை

ப்புக்களை வெளிக்கொணர்வதற்கு எழுத்தாளர்களின் திறமை மட்டும் போதாது, வாசகர்களாகிய உங்கள் ஆதரவும், விமர்சனமும் இன்றியமையாதது. வாசகர்களின், விமர்சகர்களின் எண்ணிக்கையைக் கொண்டே எழுத்தாளர்களின் வெற்றி தோல்வி நிர்ணயிக்கப்படுகிறது.

இந்த "தாயகம்" சஞ்சிகையை வாசித்துவிட்டால் மட்டும் போதுமென்றில்லாமல், இந்த மண்ணிலிருந்து, தாயகத்தாக்கும் தமிழ் மொழிக்கும் ஆற்றும் தொண்டாக எண்ணி நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் இந்த எழுத்து வெளியீட்டை வாங்கி எமக்கு உற்சாகமும் ஒத்துழைப்பும் நல்குமாறு வேண்டுகிறோம்.
ஆசிரியர்க்கு.

இச்சஞ்சிகையில் பிரசுரிக்கப்படும் கதைகளை வரும் பெயர்கள் சம்பவங்கள் யாவும் கற்பனையே. இக் கதைகளினால் யாராவது, பாதிக்கப்பட்டின் அல்லது துன்புறுத்தப்பட்டின் அது அந்தக் கதையை எழுதியவரையே சாரும். கதை கட்டுரைகளை தபால் மூலமே அனுப்புதல் வேண்டும். அவற்றைத் திருத்தவும், சுருக்கவும் ஆசிரியருக்கு உரிமை உண்டு.

இச் சஞ்சிகையில், உங்கள் குழந்தைச் செல்வங்களின் பிறந்த நாள் வாழ்த்துக்களை, திருமண வாழ்த்துக்களைப் பிரசுரிக்க மகிழ விரும்புவோர் புகைப்படங்களுடன் விண்ணப்பிக்கவும். அரைப்பக்கத்தல் புகைப்படத்துடன் பிரசுரிப்பதற்கான கட்டணம்: - 200 பிராங்குகள்.

உங்களுக்குத் தகுந்த மணமகனை, மணமகனைத் தேடித்தருவதில் நாம் பெருமை அடைகின்றோம். உங்கள் விண்ணப்பங்களை எமக்கு அனுப்புங்கள். விபரங்கள் இரகசியமாக வைக்கப்படும். உங்கள் விளம்பரத்துக்குக் கிடைக்கும் பதில்கள் உடைக்கப்படாமலே உங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும்.
கட்டணம்: - 250 பிராங்குகள்.

உங்கள் பொருட்களை நியாய விலையில் விற்கவோ, வாங்கவோ எழுத்து சஞ்சிகையில் விளம்பரம் செய்யுங்கள்.
கட்டணம்: - 100 பிராங்குகள், சிறுவளம்பரங்களுக்கு: - 50 பிராங்

நெருவுதகள்

சந்திரன்

முன்னுவது தடவையாக வந்த நெஞ்சுவலியை தாங்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. முதல் இரண்டு தடவையும் எப்படியோ தப்பிப் பிழைச்சிட்டேன்.

"இதோ. பார் மார்க்கண்டு, இந்த இரண்டுதடவையும் எப்படியோ உன்னை காப்பாற்றிவிட்டேன், இனிமேல் ரொம்ப ஜாக்சிரதையாக இருந்துக்கோ, ஒழுங்காக மருந்தைச்சாப்பிட்டுநல்லாக ஓய்வெடுத்தக்கோ." என்று டாக்டர் அறிவுரை வழங்கினார். அவரைச்சொல்லி குற்றம், இல்லை. அவரால் முடிந்ததைச்சொல்லிவிட்டார். அவர் சொன்னமாதிரி: நம்மால் ஓய்வெடுத்திக்கொள்ள முடியுமா?

அடுத்தடுத்து நான்கு, பெண் குழந்தைகளைப் பெற்றாவிட்டு, என் கேள்விக்கு என்ன பதில்? "என்று நிற்கும் என் அன்பு, மனைவி, என்ன பாவமோ? என்ன புண்ணியமோ? வந்து பிறந்துவிட்ட-

டோமே என்று ஏக்கத்துடன், நிற்கும் என் பிள்ளைகள், இவர்களை எல்லாம் விட்டு நான் ஓய்வெடுக்க நான் என்ன ஜயீந்தார். பரம்பரையில் பிறந்தவனா? ஏதோ நான் இருக்கிறவரைக்கும். என் கையை ஓய்விடும் எண்ணம், ஆண்டவனாக்சில்லையே! சாவு வாறதுதான் வாறது கொஞ்சம், தாமதமாக வரக்கூடாதா? அல்லது ஒரேயடியா ஒரேமுறையில் வந்து தொலைக்கக்கூடாதா?

"சாவுக்கு நான் ஒன்றும் பயந்த கோழையில்லை. என்னோட கடமைகள் கொஞ்சம் முடியட்டுமே " என்று அடிக்கடி அந்தப்பரமேஸ்வரனையும் கேட்டுப்பார்த்தேன். அவர் நேரடியாக வந்து யமனை தடுக்க நான் என்ன மார்க்கண்டேயரா? பெயரை மட்டும். மார்க்கண்டு என்று வைத்துவிட்டால், போதுமா? செத்தாலும் என் மனைவி பிள்ளைகளை விட்டுபோய்

விட முடியுமா? யமனுக்கு என்னதான் அவசரமோ?

நெஞ்சுவலியை தாங்க முடியவில்லை. டாக்டர் வருகிறார், ஐசி, மருந்து என்று ஏதேதோ எல்லாம் நடக்கின்றன. என்னை விட்டு என் உடம்பு, பிரிவது போன்ற ஒரு உபாதை, உச்சிமுதல் உள்ளங்கால்வரை ஒருவித விதைப்பு, எதையும் சிந்திக்க முடியாமல், எதையும் பேச முடியாமல், எதையும் பார்க்க முடியாமல் அறிவு மயங்கிக்கொண்டு வருகின்றது. இனிசாவு வந்தாலும் தெரியப்போவதில்லை.

வீட்டுக்கு வந்தபோது திகதி பதினேழாக இருந்தது. "அட்டே. . . . நான் ஆஸ்பத்திரிக்கு, போனது பத்தாம் திகதியல்லவா. . . ." என் மனம் வியப்பால் விரிவடைந்தது. "ஏழு நாட்கள் எதுவுமே தெரியாமல் இருந்திருக்கிறேனே!"

குழந்தைகள். விளையாடக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். உறவினர்கள் பலர் புதிதாக வீட்டுக்கு வந்ததில் அவர்களுக்கு ஏகப்பட்ட சந்தோசம். நன்மை தீமை தெரியாத பருவத்தானே. என் மனைவி மட்டும். ஏங்கோ ஒரு மூலையில், சோர்ந்த போய் உட்கார்ந்திருக்கிறாள். "அட்டே, அழுகிறேனே!" ஒன்றுமே புரியவில்லை. அவளுக்கு ஆறுதல் சொல்வோம் என்றால், என்ன நடந்தது என்றே தெரியாமல் ஒரே குழப்பமாக இருக்கிறது. . . யாருமே என்னுடன் கதைக்கவில்லை. கண்டும். காணாதவர்கள் மாதிரி, கேட்டும் னோதவர் மாதிரி,

"புதிதாகப் பலர் உறவு கொண்டாட வந்திருக்கிறார்களே? என்னவி

சேடமோ?" என் கேள்விக்கு என் மனைவி கூட பதில் சொல்கிறாள் இல்லை. "எல்லாம் என்னோட கலீடகாலம்தான்" என்று என்னை யே நொந்துகொள்கிறேன். இந்த ஏழு நாட்களில் அப்படி என்னதான் நடந்திருக்கமுடியும்? வீட்டிலுள்ளவர்களும் கதைக்கிறார்களில்லை, வந்திருப்பவர்களும் என்னை மதித்து ஒருவார்த்தை. . . சொல்கிறார்களில்லை. தாங்க முடியாத தயரத்துடன் "என் வீட்டுக்கு வந்தோம்!" என்று மறுபடியும் மறுபடியும் நொந்துகொள்கிறேன்.

"வந்தவுடன் என்னை, மதித்து ஒருவார்த்தை கதைக்காதவர்கள் ஒரு வாய் தண்ணீர் தராதவர்கள், இப்போதும் மட்டும் என்ன பயபக்கியுடன் சாப்பாடு போட்டு படைப்பதுபோல் வைக்கிறார்கள்" உரத்து கத்தவேண்டும் போல் இருக்கிறது. வந்தவர்கள் மத்தியில் அப்படி அநாகரீகமாக நடந்துகொள்ளக்கூடாது என்று மெளனமாக இருக்கிறேன்.

எல்லோரும் என்னை சாப்பிடும்படி வற்புறுத்துகிறார்கள். என் பரம வையறியான என், மாமன் குழந்தைவேலு கூட கூட்டத்தோடு கூட்டமாக வந்து நிற்கிறான். எவ்வளவு தைரியமாக, நான் உயிரோட இருக்கும்வரை இந்த வீட்டு வாசல் மிதிக்கக்கூடாது என்று சொல்லியிருந்தும். "இவனை யார் உள்ளே வரவிட்டது?" கோபத்தோடு என் மனைவியைப் பார்க்கிறேன். அவள் முக்கைச்சிந்திய படி ஒப்பாறி வைத்து அழுகிறாள் யார்யாரோ எல்லாம் அவனை தேற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

இழவு வீடுபோல
வீடு இருக்கும்போது என்னால் என்.
னால் எப்படிச் சாப்பிட முடியும்?

வரவர இந்த வீட்டில்
யாருமே என்னை மதிப்பவர்கள் -
போலத் தெரியவில்லை. நெஞ்சுவ
வியோடு ஆசுப்பத்திரிக்கு போன
வணலிலவா, "ஏன் எப்படி" என்று,
ஒரு சுகம் விசாரிக்கிறீர்களா? அ
ப்படி மற்றவர்கள் விசாரிக்காவி
ட்டாலும், என். மனைவி, குழந்தைக
ள்கூட....., அப்பா, அப்பா
என்று சதா என் காலக்குள் ஓடி
வரும். என் குழந்தைகள்கூட ஒருவித
மருட்சியுடன் என் சிட்ட வருகிறீ
ர்களில்லை.

நான் சொல்லாமல்,
கொள்ளாமல் புறப்படுகிறேன். எ
ன்னை மதியாத அந்த வீட்டில் எ
னக்கு இணியும் என்ன வேலை? கல
க்கத்தான் குழந்தைகளை பார்க்க
கிறேன். அவர்கள் அம்மாவுடன் ஒ
ட்டிக்கொள்கிறார்கள். யாருமே எ
ன்னைத் தடுக்கவில்லை. ஆலத்தி வை
த்தால் என்ன, கற்புரம் கொழு
த்தினுல்தான் என்ன? இனிமேல் இ
ந்த வீட்டினுள் நுழைவதில்லை என்
று எண்ணியபடியே வெளியேறுகிறே
ன்.

"இருங்க, இருங்க வந்
த எல்லோரும் சாப்பிட்டிருத்-
தான் போகவேணும், அதுக்கு மு
தல்ல நம்ம பண்டிதர் வேலம்மயி
லம் கல்வெட்டு படிப்பார்." என்
ற என் மைத்துனரின் குரல் என்
னை தடைசெய்கிறது.

"இதென்ன, கல்வெட்டு.....
இன்றைக்கு யாருக்காக? இங்கு எ
ல்லோரும் நல்லபடியாகத்தானே
இருக்கிறீர்கள். இன்றைக்கோ நா
ளைக்கோ என்றிருந்த என் மாமி
கற்பகம் கூட கம்புமாதிரி நிற்கி
றாரே!" மனம் மேலும் குழப்பமா
கிறது.

பண்டிதர் வேலம்மயில
ம் எழுந்த நின்று ஒரு செருமலுட

ன். தொண்டையை சரிசெய்து,
கொள்கிறார். எல்லோரும் ஒரு-
தடவை கண்களைத் துடைத்துக்
கொள்கிறார்கள்.

"என்ன இது, எல்லோரும் அழுசி
றீர்களே!" எனக்கு ஒன்றமே பு
ரியவில்லை, சற்று இருந்ததான்,
பாற்போமே.

பண்டிதர் ஆரம்பிக்கி
றார், "இது உயர்த்திரு வேலப்பிள்
ளை மார்க்கண்டு அவர்களின் ம
றைவு குறித்து எழுதப்பட்ட அல
தாபக் கல்வெட்டு"

"என்ன. இது என் பெயரைச் -
சொல்கிறீர்களே! என்ன அபாண்டி
ம்." உரத்து கத்துகிறேன். யா
ரும் காதில் போட்டுக்கொள்வ
தாக இல்லை.

பண்டிதர் தொடர்கி
றார், "தோற்றம் 08.04.45
மறைவு 10.09.86,"

"ஐயோ, தோற்றம் 8, சித்தி-
ரை 45 என்றால். அது நானேதா
ன். அப்படியென்றால் நான் செத்
துவிட்டேனா? பார்வதி, என்னைப்-
பாரம்மா, இதோ நான் உன்
பக்கத்தில்தானே நிற்கிறேன். எ
னக்கேன் இப்படி கல்வெட்டு ப
டிக்கிறீர்கள்? இதைப் படிக்கவே
ண்டாம் என்று சொல்லம்மா" இ
யலாமையுடன் என் மனைவியிடம்
கதறுகிறேன்.

அவள் அழுகிறாள், விம்
மி விம்மி அழுகிறாள். அவள் கண்ணீ
ரைத் துடைக்க. கையை எடுக்கி
றேன், என்னால் முடியவில்லை. தக்
கம் தொண்டையை அடைக்கிறது
என் கண்களில் வழியும் கண்ணீரை
க்கூட என்னால் முடியவில்லை. "அ
ப்படியானால், நான்
உண்மையாக செத்துவிட்டேனா?"
பார்வதி, பார்வதி என்னைப்பா
ரம்மா, உன் கண்ணுக்குக்கூட..
நான் தென்படமாட்டேனா? என்க
ண்ணீரை யாருமே துடைக்கமாட்
டீர்களா?"

நான் அருகிறேன், நான் அருவது யாருக்குமே தெரியப்போவதில்லை.

பண்டிதர் கல்வெட்டு படித்த முடியும் தடிவாயில் "உயர்திரு - மார்க்கண்டு அவர்களின் ஆத்மா, சாந்தியுடைய ஆண்டவனை பிரார்த்திப்போமாக" என்று முடிக்கிறார் எல்லோரும் கண்களைத் தடைத்துக்கொள்கிறார்கள். என் மனைவி, குழந்தைகளின் கண்ணீரை தடைத்துவிட்டு ஆழத்தில் சொல்கிறார்கள். ஆனால் என் கண்ணீரை தடைக்க யாராவும் முடியவில்லை. அது இனி முடியப்போவதில்லை.

அவுல்திரேலியாவுக்கும் இந்தியாவுக்கும் இடையே நடந்த சிரிக்கட் போட்டி வெற்றி தோல்வி இன்றி முடிந்தது இதுவரை 1052 சிரிக்கட் மாச்சுகள் உலகில் நடந்துள்ளன.

விசேட அறிவித்தல்

உங்கள் பிரச்சனைகள் எதுவாக இருந்தாலும், OFPRA, COMMISSION, ANPE, ASEDI ஆகிய அலுவலகப் பிரச்சனைகளிலும், சட்ட ஆலோசனை பெற்றுத்தருதல், விண்ணப்பங்கள் தயாரித்தல், மீள அரசியல் அடைக்கலம் பெற விண்ணப்பித்தல், மனித உரிமைகள் சபை, UNO ஆகியவற்றுடன் தொடர்பு கொள்ளுதல் ஆகிய சேவைகளைக் குறைந்த ஊதியத்துடன் நிறைவாகச் செய்து தரப்படும். ஆகிலும், பிரஞ்சு மொழிகளில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யவும், தட்டச்சுப் பிரதி, செய்ததரவும் எம்முடன் தொடர்புகொள்ளவும்.

தொலைபேசி இலக்கம்: -43, 38, 94, 40

உங்கள் ஆக்கங்களை தாயகத்துக்கு அனுப்பி உங்கள் சஞ்சிகையை வளர்ச்சியுறச் செய்யுங்கள்.

தபால் மூலம் கல்வி

தமிழ் ஈழத்திலிருந்து அரசு பயங்கரவாதத்தால் கல்வியை தொடரமுடியாமல், அரைகுறையாக விட்டு வந்து ஐரோப்பிய நாடுகளில் வதியும் மாணவமணிகளே! நீங்கள் வதியும் தற்காலிக நாடுகளில் மொழி வேறுபாடு, பொருளாதாரப்பிரச்சனை, விசாப்பிரச்சனை என்பவற்றுால் உங்கள் கல்வியைத் தொடரமுடியாது சஞ்சலப்படுகிறீர்களா? உங்கள் கல்வியைத் தொடரவும், உங்கள் எதிர்காலத்தை வளம்படுத்தவும் உங்களுக்காக தபால் மூலம் கல்விச்சேவையை உருவாக்கியிருகிறோம். சகல குறைகளிலும் (விஞ்ஞானம், கலை, வர்த்தகம், நீதி) சகலபருவத்தோருக்கும், ஆரம்பக்கல்வி முதல் உயர் கல்வியரை தமிழ் மூலம் சிறந்த முறையில் கல்விச்சேவை தை மாதம் முதல் ஆரம்பமாகின்றது.

தமிழ் ஈழத்தின் சிறந்த பட்டதாரிகள், கல்விமாண்கள் இணைந்து செயலாற்றும் இக்கல்விச்சேவையில் உங்களுக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்களே தொலைபேசி மூலம் தீர்த்துவைக்க 24மணி நேரமும் தொடர்புகொள்ள ஒழுங்கு செய்யப்படும்.

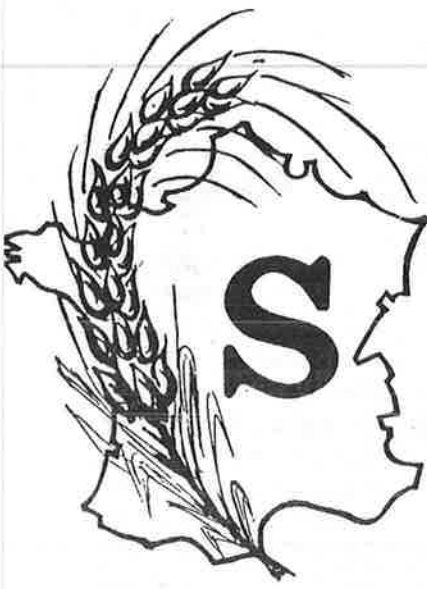
ஆண்டின் இறுதியில் தமிழ் ஈழத்தின், தமிழகத்தின் கல்வித்தரத்தை ஒப்பீடான பரீட்சை ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு சான்றிதழ்களும் வழங்கப்படும்.

நாளைய நம்நாட்டின் சிற்பிகளே! உங்கள் வாழ்வின் பொண்ணு காலத்தை, அடிமை வாழ்வில் நிரந்தரமாக்காது உங்கள் எதிர்காலத்தை வளமுள்ளதாகக்கவும், நாளைய தமிழ் ஈழத்தின் கல்விமாண்களாகத் திகழவும் இன்றே எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும். தபால் மூலம் ஆங்கிலம், பிரஞ்சு மொழிகளும் கற்றுத்தரப்படும்.

விண்ணப்பங்கள் கார்த்தகை மாதம் 30ம் திகதி வரை மட்டுமே ஏற்றுக்கொள்ளப்படும். விபரங்களுக்கு: -

"THAYAHAM"
6, Rue du MOULIN
JOLY
75011 PARIS

உங்களை
அழைக்கிறது

சுஜிந்தா மளிகை ஸ்தாபனம்.

✱ இலங்கை, இந்திய, மளிகைப் பொருட்கள்,

✱ அலங்காரப் பொருட்கள்

✱ மங்கையர் மனங்கவரும் நவீன டிசைன்களில்
வண்ணச் சேலைகள்

✱ தமிழ், இந்தி, வீடியோ படப் பிரதிகள்
விற்பனைக்கும், வாடகைக்கும் கிடைக்கும்.

இத்துடன் ஒடியோ, வீடியோ படப் பாடல்களும்
பதிவு செய்து கொடுக்கப்படும்.

உங்களுக்கு வேண்டிய உடைகள்
தைதீதும் கொடுக்கப்படும்

“சுஜிந்தா மளிகை ஸ்தாபனம்”

83. நியூ டி சபல்வில்
75019 - வீன்

83, rue de Belleville, 75019 PARIS

☎ 42 09 81 23

(Métro : Pyrénées - Belleville - Autobus 26)

வெந்நூல் : வீயர்னஸ் or சபல்வில். TEL-42-09-85-23.

அதிசய உலகம்

சிந்திக்க தெரிந்த மானிடர் எல்லோருமே ஏதாவது ஒரு வகை விசேட திறமை உள்ளவர்களாகவே உள்ளனர். கல்விமாண்களாக பயிற்சி பெற்ற நிபுணர்களாக இல்லாத சாதாரணமானவர்கள்கூட ஏதாவது ஒரு வியக்கத்தகு சாதனையை புரிந்துவிடுகிறார்கள். விஞ்ஞான வரலாறும், இவ்வாறே வளர்ந்து வந்துள்ளதை அனைவரும் அறிவோம்.

வளமான சிந்தனையும் அதைச் செயலாக்கும் ஆர்வமும் தன் நம்பிக்கையுமே சாதனையை விளைவிக்கின்றது. நுணுக்கமாக ஆராய முற்பட்டால், அனைத்தமே சாதாரணமானவையாக நம்மால் ஆக்க முடிந்தவையாக ஆகிவிடுகின்றது. இயந்திரங்கள் அனைத்தும் வெறும் உலோகங்களின் உருவாக்கமாகத் தெரிந்துவிடும்.

சுற்றும் பொறிமுறை - இயந்திரங்களின் செயல்பாட்டிலேயே தரை ஊர்த்திகளும் வான் ஊர்த்திகளும் கப்பல்களும் நகர்ந்து செல்வதை அவதானிக்க முடிகிறது. இவற்றை எந்தவித மனச்சலனங்களுக்கும் வியப்புக்கும் இடமளிக்காமல் உண்ப்பாகக் கவனித்தால் இவை எல்லாம் நம்மால் உருவாக்கக்கூடிய உலோகங்களின் வார்ப்பாகவே தெரிந்துவிடும்.

விஞ்ஞான வளர்ச்சியின் அதி உச்சக்கட்டத்தில் இருக்கும் - இன்றைய உலகத்தில் சக்தியிக்க - நமது திறமைகள் ஆக்கபூர்வமாகாமல் அழிந்துகொண்டு செல்கின்றது. பல நூற்றாண்டுகால அடிமை:

வாழ்வு நம் சிந்தனையை சிதைத்து நிற்கின்றது. வல்லரசு நாடுகளின் சுரண்டல் முறையினால் நம் நாட்டுப் பொருளாதாரம் உருக்குலைந்து சீர்கெட்டுப் போயுள்ளது. சமுதாய ஏற்றதாழ்வும், - பொறுப்பற்ற தலைமையும் எமது பொருளாதாரத்தை சீர்குலைச்செய்துள்ளது.

இன்றைய எதிரோப்பியாவின் பசி மரணப்போராட்டம் நிச்சயமாக ஒருநாள் நம் - இனத்தக்கும் ஏற்படாது என்ற - சொல்லமுடியாது. எதிரோப்பியாவின் சீர்கெட்டுக்கும் அழிவுக்கும் பட்டினிச்சாவுக்கும் அவர்கள் நாளை என்பதை எண்ணமுடியாமல் அடிமைச்சுரண்டல் வாழ்வில் சிக்கி தவித்தமையே காரணமாக அமைந்துள்ளதை அவதானிக்க முடியும். அடிமைச்சுரண்டல் ஆதிக்கத்தின் ஆரம்பம், மயக்கம் தரும் போதையையும், அதன் பின்விளைவு பல நூற்றாண்டுகளுக்கு தலை தூக்கமுடியாத ஜீவமரணப்போராட்டத்தையும் ஏற்படுத்தி வருவதை நாம் உணர்ந்து - கொள்ள முடியும். இந்த நிலையே இன்றும் எழுதும் பேலவும், காசிதழும் கூட வியப்பான விஞ்ஞானப் பொருளாக நம் முன்னூல் காட்சி தருகிறது.

நமது சமுதாயச்சீர்கெடு வறுமையை இயல்பாகவே வரவழைத்துக் கொண்டுள்ளது. இதற்கு சிந்தனைத்திறன்ற சுயநல அரசியல்வாதிகளும் தலைவர்களும் காரணமாக இருந்துள்ள

ளார்கள். பிரித்தாளும திறமையும் மயங்கவைக்கும் பேச்சுவல்லமையும் ஏதோ ஒரு வழியில் குவிந்தவிட்ட பணமும் இவர்களை - தலைமைத்துவ யோகத்தில் சூக்சிவிட்டிருந்ததை நாம் அறிவேம். நாளை என்பதைப்பற்றிச் சிந்தித்த ஒரு அரசியல்வாதி இருந்திருப்பினும் நாம் சில அடிகளாவது முன்னேறியிருக்கலாம்.

ஒரு சமூகத்தின் பொருளாதார முன்னேற்றம், வெறும் பணத்தினால் மட்டும் நிலைப்பாட்டக்கூடியதல்ல. வியாபாரமும் உத்தியோகமும் வெளிநாட்டு உழைப்பால் சேகரிக்க முடிந்த - பணமும் நம் சமுதாய சீர்கேட்டை நிலர்த்தி செய்துவிடாது. இதனால் நாளை ஜீவமரணப்போராட்டத்தை நிறுத்திவைக்க முடியாது. இன்று நம்மை மயங்கவைக்கும் பணம் நாளை பொருத்தை சீர் செய்ய முடிந்திருமா? ஐரோப்பிய, மத்திய ஆசியக் குடாடுகளின் அடிமை வாழ்வினால் நம் நாட்டை வளமானதாகக் கிவிட்டிருந்திருமா?

தெளிவான சிந்தனையும், தீர்க்கதரிசனமான எண்ண நிறைவாக்கமும், கடின உழைப்பும் சீர்திருத்தப்பட்ட புதிய கல்விமுறையும் நம் நாட்டிற்கு வேண்டியதாகின்றது. அடிமை வாழ்வு நம் சிந்தனையைச் சிதைத்து நிறிசிறுது. ஆகித்த முதலாளி வர்க்கம் எம் செயற்பாட்டை நிறுத்தி வைத்திருக்கின்றது. பழமைவாதிகளும் முதலாளித்துவ சுரண்டல் அமைப்பிற்குட்பட்டவர்களால் நெறிப்படுத்தப்பட்ட கல்விமுறை - மாணவர்களின் திறமையை மட்டுபடுத்திக் கொண்டிருக்கின்றது.

பழமைவாதம் நிறைந்த நமது சமுதாயச் சீர்கேடு, ஒவ்வொரு குழந்தையையும் பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறது. வறுமையும், சீதனக்கொடுமையும், - வேண்டாத சிக்கலும், நெறிப்படுத்தப்படாத வாழ்க்கை முறையும் ஒவ்வொரு குழந்தையின் மனநிலை உடல்நிலையை பாதித்துக் கொண்டு வருவதை அவதானிக்க முடிகிறது. நாளை தினத்தை ஒளிமயப்படுத்த வேண்டிய குழந்தைச் செல்வங்கள் நம் சமுதாயச் சீர்கேட்டில் தத்தமது திறமைகளை இழந்துவருகின்றனர். இவர்கள் தமது நாட்களை வியப்புடனும் பயத்துடனும் எதிர்கொள்ள வேண்டியுள்ளார்கள். நமது பழமைவாத எண்ணங்கள் நம் தாயகத்தின் பெருமையை நம் குழந்தைச் செல்வங்களின் மசுகைகளை திறமைகளை மழுங்கச் செய்து சிதைத்து மட்டுப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது.

வறுமையும் பசி போராட்டமும் நமக்கு தேவையா? நம் நாடு வளமற்ற வெறும் நிலமா? நாம் பிற்போக்குவாதிகளா? நாம் திறமையற்ற மூடர்களா? இல்லவே இல்லை. நமது நாடு வளமான செழிப்பான செல்வந்த பூமி. எங்கள் நாட்டில் பசி பட்டினிக்கு அர்த்தமே இல்லை. நாம் திறமை மிக்கவர்கள். சக்திமிக்கவர்கள். உலகிற்கு நாகரீகத்தை கற்றுத்தந்தவர்கள். இன்றைய பொழுதின் சுரண்டல் அமைப்பை எதிர்த்துப் போராடும், சக்திபெற்றவர்கள். நாளை நமது வாழ்வு சிறப்பாக அமைவது நம் கையிலேயே உள்ளது:

-சிவா இந்திரன்.

நீங்கள் விரும்புவது

ஆணை? பெண்ணை?

அண்மைக்காலத்தில் மருத்தவ விஞ்ஞானத்தில், ஜப்பான் மருத்தவ ஆராய்ச்சி நிபுணர்கள் குழந்தைப்பேறு பற்றிய புதிய கண்டுபிடிப்பில் வெற்றிபெற்றுள்ளார்கள்.

டோகியோ பல்கலைக்கழகத்தை சேர்ந்த புரொபசர்கள் ரிகாச்சி இஜுகா, ஷிடியோ மொரி ஆகியோர் தலைமை வகித்த. மருத்தவ ஆராய்ச்சிக்குழு பெற்றோர் விரும்பியபடி, ஆண் குழந்தையையோ பெண் குழந்தையையோ பெறுவதற்கு புதியமுறை ஒன்றைக் கண்டுபிடித்துள்ளார்கள்.

யின்னஹு இயந்திரங்கள் உள் பயன்படுத்தி குழந்தையைப் பாலை மாற்றும். இந்த புதிய முறை மூலம் ஆறு தம்பதிகள் பெண் குழந்தை பெற உதவிவுள்ளார்கள்.

இந்த முறையை பயன்படுத்தவதன் மூலம் சில பரம்பரை குறைபாட்டு நோயை கட்டுப்படுத்தலாம் என மருத்தவ நிபுணர்கள் நம்பிக்கை தெரிவித்துள்ளார்கள்.

பரம்பரையாக வரும் நோய்கள், குறைபாடுகள் சில ஆண் குழந்தைகளை மட்டும் தாக்கும். வேறு சில பெண் குழந்தை

களை மட்டும் தாக்கும். இன்னும் சில ஆண் பெண் குழந்தைகள் அனைவரையும் தாக்கும். வேறு சில பரம்பரை குறைகள் குழந்தைகளில் பாதிப்பேரை மட்டும் தாக்கும்.

உதாரணமாக சிலருக்கு நிறம் பிரித்தறிய முடியாத, நிறக் குருட்டுத்தன்மை உண்டு. அப்படியான நிறம் பிரித்து பார்க்க முடியாத ஒரு பெண், இந்த நோய் இல்லாத ஒருவரை, மணந்துகொண்டால் பிறக்கும் ஆண் குழந்தைகளுக்கு மட்டும் இந்த குறைபாடு இருக்கும். நிறப்பார்வை குறை உள்ள ஆண் இந்த குறை இல்லாத ஒருத்தியை, மணந்துகொண்டால் எல்லா குழந்தைகளுமே குறையிலாமல் பிறக்கும்.

பரம்பரையாக வருமற்ரு வியாதி "ஊமோபிஸ்யா" எனும் இரத்தம் உறையாத நோய். இந்த நோயுள்ளவர்களுக்கு காயம் ஏற்பட்டால், இரத்தம் உறையாமல் தொடர்ந்து பல மணிநேரங்கள் ஓடிக்கொண்டே இருக்கும். சிலருக்கு இதனால் மரணமும் சம்பவித்துவிடுகிறது. இந்த நோய் பெண்களுக்கு அதிகமாக வருவதில்லை. ஆனால் இந்

பிறந்த தின வாழ்த்து

பரிஸ் 10ல் வசிக்கும் தேவராஜா, தம்பதிகளின் அப்புப் புதல்வன் செல்வன் "டொனிக்ஸ் சக்" தனது 2வது பிறந்தநாளை 27.10.86 அன்று வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடுகிறார்.

இவரை டடா, மம்மி, மாமா மார், பெரியப்பா, சித்தப்பா, தொட்டப்பா, தொட்டம்மா, மற்றும் பரிசுடள்ள உற்றார் உறவினர்கள், சஞ்சியரேபியாவிடமிருள்ள பெரியப்பா, இலங்கையிலுள்ள அப்பப்பா, அம்மப்பா, அம்மம்மா, பெரியப்பா, பெரியம்மா, சித்தப்பா, சின்னம்மா, மாமாமார், மாமிமார், அண்ணாமார், அக்காமார், தம்பி விதிரன், லண்டன் அண்ணா சீவா, மற்றும் உற்றார், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவரும் சகல செல்வங்களும் பெற்றுப் பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்துகிறார்கள்.

அத்தூடன் செல்வன் டொனிக்ஸ் சக் "தாயகம்" பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்கும், எழுத்தாளர்களுக்கும், வாசகர்களுக்கும் அனைவரும் செல்வங்கள் யாவும் பெற்றுச் சிறப்போடு வாழ வாழ்த்துகிறார்கள்.

பிறந்த தின வாழ்த்து

பரிஸ் 11ல் வசிக்கும் பாலச்சந்திரன் தம்பதிகளின் செல்வப் புதல்வி, "கஸ்தூரி" 28.10.86 அன்று தனது முதலாவது பிறந்தநாளை வெகு விமரிசையாகக் கொண்டாடுகிறார்.

இவரை அப்பா, அம்மா, பெரியப்பா, சித்தப்பா, மாமாமார், அத்தைமார், மச்சான் அருண் மற்றும் உறவினர்கள், நண்பர்கள்,

தமிழ்நாட்டிலிருந்து அப்பப்பா-மார், அப்பம்மாமார், அம்மம்மா, பெரியப்பாமார், பெரியம்மாமார், மாமா-மார், அத்தைமார், சித்தப்பாமார், சித்திமார், மச்சான்மார், மச்சான்மார், அண்ணாமார், அக்காமார், மற்றும் உறவினர்கள்,

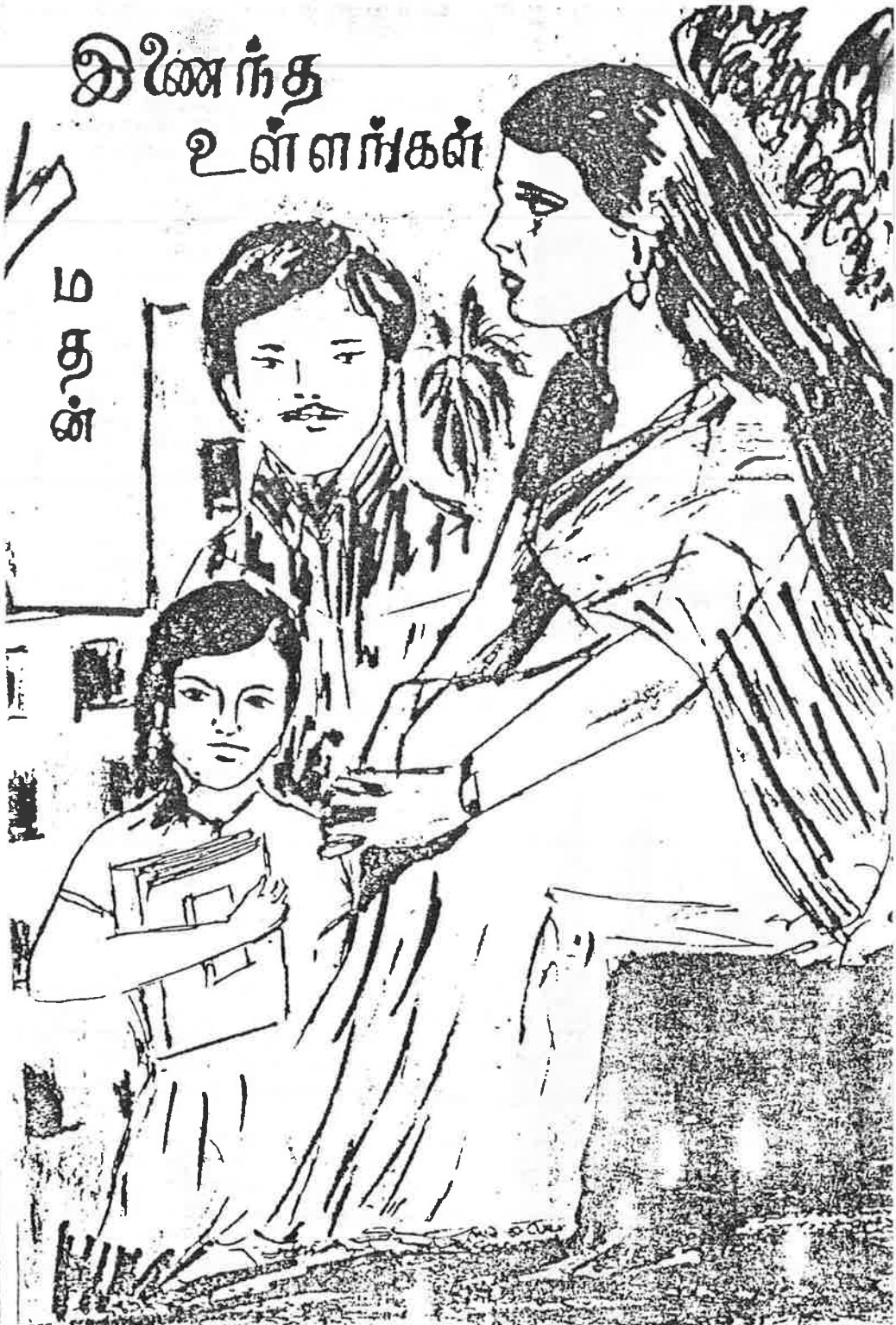
டென்மார்க்கிலிருந்து மாமா, அத்தைமார், அன்ரி, சீவா அண்ணா, சித்தப்பா, சித்தி, நண்பர்கள்,

கனடாவிலிருந்து பெரியண்ணா ஆசிரியோர் சீகும் சிறப்போடும் பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்துகிறார்கள்.

இணைந்த

உள்ளங்கள்

ரகசுந

தொடர்
நவீனம்
முதலாம்
சித்தியாயம்

அந்தக் கல்வா ரி தனக்கே உரிய சுறுசுறுப்புடன் இயங்கிக்கொண்டிருந்தது. கல்வா ரிச் சீருடையில் மாணவர்கள் வந்துகொண்டிருந்தனர். ஆங்காங்கே ஆசிரியர்கள் தங்களுக்கு, கே உரித்தான பாணியில் மாணவர்களிடம் வேலைவாங்கிக்கொண்டிருந்தனர்.

கி.பி. ரென,

"செல்வம் இப்பவா வாராய். உன்னை என்கெல்லாம் தேடுவது, அப்போதிருந்தே அதிபர் உன்னைதேடிக் கொண்டிருக்கிறார், என்ன? ஏதோ? என்று தெரியாது" என்று கூறியபடியே அப்போது வந்துகொண்டிருந்த மாணவர்கள் தலைவகுதிய செல்வத்தை அவனது நண்பனும், உதவித்தலைவனும், எந்த நேரமும் தன்னைச் சினிமாப்பட கதாநாயகன் போல் காட்டிக்கொள்ள விரும்புவனும் மாசிய கண்ணன் கத்திக்கொண்டே வந்தான்.

செல்வம், எதற்காக இருக்கும் என்று யோசித்தபடியே அதிபரினது அறைநோக்கி நடக்கலானான்.

உயர் வகுப்பில் படித்துக் கொண்டிருக்கும் அவனுக்கு அதிபரின் அழைப்பு ஆச்சரியமாகத் தோன்றவில்லை. ஏனெனில், ஏதாவது பேச்சுப்போட்டி அல்லது விளையாட்டுப்போட்டி அல்லது நாடகப்போட்டி என ஏதாவது இருக்கும் என எண்ணினான். ஏனெனில் கல்வா ரியிலேயே அவனுக்கென்று தனியான இடத்தை அ

வன் கொண்டிருந்தான். அவன் பங்கு பெறுகிறான் என்றால் போட்டியிட வந்தவர்கள் தாமதமாக, வே போட்டியிலிருந்து விலகிவிடுவர்.

செல்வம் அதிபரின் அறையை அடைந்தான். அவனை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோல், அதிபர் வாசலில் நின்று கொண்டிருந்தார். செல்வம் அவரைக்கண்டதும்,

"குட் மோர்னிங் சேர்" என்றான்.

அதிபரும், "வெரி குட்மோர்னிங், சிற் டெளன்" என்று கூறிவிட்டு.

"ஆ... செல்வம், எங்கள் கல்வா ரிக்கு பெண்கள் கல்வா ரியிலிருந்து அழைப்பு வந்திருக்கிறது. ஏதோ... உயர்கர வகுப்பு மாணவர்களின் இராப்போசனை விருந்தாம், நீயும்... அவன் கண்ணனும் போய்விட்டு வாரார்கள். அவர்களைப்பற்றி ஏதாவது பேசவேண்டும். உனக்குத்தான் சொல்லத்தேவையில்லையே, எங்கள் கல்வா ரியையும் விட்டுக்கொடுக்காமல் பேசு. நாளை மாலை 6.30 மணிக்கு மறந்துவிடாதே என்று சொல்லி அனுப்பினார்."

செல்வம் வகுப்பிற்குள் நுழையவும் எல்லோரும் அவனைச் சூழ்ந்து கொண்டனர். "டேய் செல்வம் ஏதேனும் போட்டியா? ஏதையற்றி" என்று அவனை கேள்விமேல் கேள்விகேட்டுத் துளைக்க ஆரம்பித்தனர்.

"ஒன்றும் இல்லை, நாளை கண்ணனும் நாளை மாலை பெண்கள் கல்வா ரி இராப்போசனை விருந்திற்குப் போகப்போகிறோம்"

என்றான் செல்வம். அவன் சொன்னது தான் தாமதம். அவன் வகுப்புக்கோழர்களுக்கு உற்சாகம்பொத்துக்கொண்டு வரத்தொடங்கியது.

"டேய் நான் அடுத்த வருடம் எப்படியாவது மாணவர் தலைவராகிவிடுவேன்" என்றான், எந்தநேரமும் படிப்பதுபோல் புத்தகத்தை விரித்துவைத்துக்கொண்டு நித்திரைகளாலும் நித்தி.

"டேய், புத்தகப்புழு நீ குறட்டை விடத்தான் லாயக்கு பேசாமல் இரு என்றான் குமார்.

"நானும் வரட்டா?" என்று ஏதோ சினிமா நடிகன்போல் பாலங்கள் செய்துகொண்டுதிரியும் ரமேஷ்கேட்டான்.

"போடா பூல், நீ போனால் ஆவென்ற இளித்துக்கொண்டிருப்பாய்" என்றான் நித்தி.

செல்வம் சிரித்துக்கொண்டே, "ஏன் வீனாகச் சண்டை போடுகிறீர்கள் நாமும் அடுத்த வருடம் ஒரு டிண்டர் அரேஜ் பண்ணுவோம். எல்லாக் கல்லா ரிக்கும் அழைப்பு விடுவோம்" என்றான்.

அதுதான் சரி என்று எல்லோரும் ஏகமனதாக ஆமோதித்தனர்.

ஆசிரியர் வரவே, எல்லோரும் படிப்பிலே கவனத்தைச் செலுத்தத், தொடங்கினர்.

செல்வத்திற்கு படிப்பிலே கவனம் செல்லவில்லை. நாளை அங்கு போய் எதைப்பற்றிப்பேசுவது? எதைனைப் போட்டுக்கொண்டு போவது? என்று பலவாறு சிந்தித்தான். ஏனெனில், செல்வம் இதவரை பெண்கள் கல்லா ரிக்கோ அல்லது நாளைந்து பெண்கள் இருக்கும் இடத்திற்கோ போனதில்லை. அதிபர் சொன்னதற்காக ஒப்புக்கொண்டாலும், அவன் உள்ளுக்குள் நடுங்கிக் கொண்டிருந்தான்.

ஆனால், கண்ணோ ஆனந்த வெள்ளத்தில் மிதந்துகொண்டிருந்தான். ஏனெனில், கல்லா ரியில் எத்தனையோபேர் தங்களுக்கு அந்த அதிஷ்டம் சிடைக்கவில்லையே என்று ஏங்கிக்கொண்டிருக்கும்போது, தனக்கு அந்த அதிஷ்டம் சிடைத்துவிட்டதே. நாளை அண்ணலின் புதிய சேட்டையையும், மணிக்கட்டையும் வாங்க வேண்டும் என்று மனத்தில் பல திட்டங்களைப் போட்டுக் கொண்டிருந்தான்.

மறநாள், அவன் ஒரு நாளும் இல்லாத வண்ணம் செல்வத்தின் வீட்டிற்கே தேடி வந்து விட்டான். அவன் தோற்றத்தினைப்பார்த்ததும் அவன் தன்னடைய அலங்காரத்திற்கு குறைந்தது ஒரு மனித்தியாலத்தினை செலவழித்திருப்பான் போலே இருந்தது.

செல்வம் தனக்குள் சிரித்துக்கொண்டான். பின் ஒன்றும் பேசாமல் அவனுடன் புறப்பட்டு மகளிர் கல்லா ரியை அடைந்தான். கல்லா ரிக்குள் நுழையும்போதே சலங்கைகளின் நாதம் போல் ஒரு பெண்ணின் சிரிப்புக் கேட்கவே சட்டென்று திரும்பிப் பார்த்தான். அவன் பார்த்த அதே கணம், அந்த நாதத்தின் சொந்தக்காரி சட்டென்று திரும்பி அவனைப்பார்த்தாள். அவளின் கண்களின் அழகைப்போல் அவன் இதுவரை எங்கும் கண்டதில்லை. தேவதைகள் அழகானவை என்று அவன் கேள்விப்பட்டிருக்கிறான். அவற்றை அவன் நேரில்சுட்டதில்லை ஆனால், தேவதை என்றால் இப்படித்தான் இருக்கும் என அவன் எண்ணிக் கொண்டான்.

அவளின் பார்வையை அவன் கண்கள் வாங்கிக்கொண்டபோது, குடான குருதி உடம்பெல்லாம் ஒருவதுபோல் ஒரு உணர்வு அவனுக்கு ஏற்பட்டது.

செல்வத்தைக் கண்டதும் அவனது உறவுக்கார மாணவி அருந்தத்தி அருகில் வந்து, "வாருங்கள் செல்வம் இவர் உங்கள் நண்பரா? எங்கே நீங்கள் வராமல் உங்கள் கல்லூரி சார்பில் வேறு யாரும் வந்துவிடப் போகிறார்களே" என்று எண்ணிவிட்டு, டேன், என்று கூறிவிட்டு அவர்களை அழைத்துச் சென்று விருந்து மண்டபத்தில் இருக்கவிட்டாள்.

செல்வத்தின் மனமோ அந்தக் காரிகையைச் சுற்றி வரலாயிற்று. அவளை மீண்டும் காணாட்டோமா என்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தான் திடீரென, இருட்டு மண்டபத்தில் ஒளி வெள்ளம்போல், இருண்ட வானிலே வெண்மதிபோல் அந்தநங்கை வந்துகொண்டிருந்தாள். வந்தவள் அவனருகில் அமர்ந்து கொண்டாள்.

செல்வம் தான் எங்கிருக்கிறோம் என்பதையே மறந்து அவளையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான். அவள் சுற்றுமுற்றும் பார்த்துவிட்டு செல்வத்தின்பக்கம் பார்வையைச் செலுத்தினாள். அவன் தன்னை யே பார்ப்பதை உணர்ந்து, தன்னை திறந்த புன்னகை சிந்தினாள். அந்தப் புன்னகை அவனுக்கு இதுவரை ஏற்படாத இன்ப உணர்வு ஒன்றை ஏற்படுத்தியது.

திடீரென நிகழ்ச்சி அறிவிப்பாளர், மாணவ மாணவிகளே அடுத்ததாக பொதி பரிமாற்றம் நடைபெறப்போகின்றது. இசையுடன் பார்சல் பரிமாறப்படும். இசை நின்றதும், பார்சல் யார் கையில் இருக்கிறதோ, அவர் அதனைப் பிரித்து அதில் எழுதியுள்ளதுபோல் செய்யவேண்டும். சரி எல்லோரும் ஆயத்தமாக இருங்கள் என்றார்.

பார்சல் கண்ணின் கைகல் வந்தபோது, அவன் நாடக வசனம் பேசவேண்டும் என இருந்தது. அவனும் வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் வசனத்தைப் பேசிகைதட்டல்களைப் பரிசாகப் பெற்றுக்கொண்டு இருந்தான். பார்சலை அடையப்பெற்றவர்கள், சிழவன் போலவும், பைத்தியக்காரன் போலவும், குடிகாரனைப் போலவும், பாடல்களைப் பாடியும் தங்கள் பங்கினை செலுத்தினர்.

செல்வத்தின் கைகளில் பார்சல் வந்ததும், அவன் அதனைப் பிரித்தான். அதிலே பாடல் ஒன்று பாடும்படி இருந்தது. அவனுக்கு பாட வெட்கமாயிருந்தது எல்லோரும் உற்சாகப்படுத்தவே அவனும் தனக்குப்பிடித்தமான சினிமாப்பாட்டான "நான் மலரோடு தனியாக ஏன் இங்கு வந்தேன்" என்றதைப் பாடினான் அவன் உதடுகள் பாட்டை உச்சரிக்கும்போது கண்கள், அவளை, அந்த அழகு மயிலானே நோக்கின. அவள் அவளையே வைத்த கண்ணை எடுக்காமல் பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள். பாட்டு முடிந்ததும் அவனிடம், "செல்வம் நீங்க ரெம்ப நல்லாகப் பாடுகிறீர்கள்" என்று பாராட்டினார்கள். அவள் தன் புன்னகையைப் பரிசாகச் சிந்தினாள்.

பார்சல் சுழன்று அவன் கைகளில் வந்து தங்கியது. அதிலும் பாட்டு ஒன்று பாடும்படி இருந்தது. அவள் தோழிகள் "கமான் டெஹீன். பாடு பாடு" எனக்கத்தினார்கள். அவன் அந்தப் பெயரை மனத்திலுள்ள நினைத்துக் கொண்டான். டெஹீன் எவ்வளவு இனிமையான பெயர். தன் பெயரையும் இணைத்து யோசித்தான்

செல்வம், சென்றீன். எவ்வளவு அழகாகப் பொருந்துகின்றன.

அவள் தன் செவ்விகழ்க ஊப்பிரிந்து" எய் பாடல் ஒன்று" எனப் பாடத் தொடங்கினாள். அவன் முன்பும் அந்தப் பாடலைக் கேட்டிருக்கிறான். ஆனால், அப்பொழுது கேட்பதற்கும் பார்க்க இருப்பொழுது, இனிமை அதிகமாக இருப்பதுபோல் உணர்ந்தான். பாடும் அவன் விழிகளும், இவன் விழிகளும் ஒருகணம் சந்தித்துப் பிரிந்தது. அவள் பாடி முடிந்ததும் செல்வம் கைதட்டி தொடங்கினாள். திடீரென எல்லோரும் கைதட்டி முடிந்தபின்னும் அவன் மட்டும் தட்டிக்கொண்டே இருந்தான். அவனுக்கு வெட்கமாய்ப்போய்விட்டது. தலையை குவிந்தபடி இருந்தான். அவள் அவன் அருகில் வந்து நின்றாள். தலையைத் தாக்கிய அவன் "நீங்கள் நன்றாகப் பாடினீர்கள். . . எங்காவது. . . சங்கீதம் படிக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டான். அவளும் "ஆம்" என்பதுபோல் தலையாட்டினாள்.

விழாவின் இறுதியில் பேசவேண்டி வந்ததும், செல்வம் தன் கணிரென்ற குரலால் " எனதருமைத் தோழர்களே, நாங்கள் நாளை ய தலைவர்கள், எனவே, எங்களுக்குள்ள பலத்தை வினாமர்க்காமல் ஒழுக்கத்தில் சிறந்து நன்மணிக்கர்களாக, அநீதியைக் கண்டு குமுறும் உள்ளங்கள் உடையோராய் இருக்க முயலுவோம். பெண்கள் ஆண்களுக்குச் சளைத்தவர்கள் அல்லவெனக் காட்டவேண்டும். இதுதான் என்னுடைய ஆசையும் வேண்டுகோளும்" என்று கூறி முடிக்கவும் கைதட்டல் எங்கும் எதிரொலிக்கலாயிற்று.

செல்வம் எல்லோரிடமும்விடை பெற்றுக்கொண்டு வெளியே வந்தான்.

அவன் மனம் எங்கும் சென்றே நிறைந்திருந்தான். ஓ. . . என்ன அழகான கண்கள். இப்படிப்பட்ட விழிகளைக் கண்டுதானே பாரதி" சுட்டும் சுடர் விழிக்கண்ணம்மா" என்று பாடினாரே. இரத்தச் சிவப்பான உதடுகள், அதில் தெரியும் ஈரமான சிரிப்பு. அவை திரும்பத் திரும்ப அவன் மனத்தில் இனிமையான ராகத்தை ஏற்படுத்தியது.

அன்றிரவு அவலைத் தூங்க முடியவில்லை. கனலில்கூட அவன் வந்து கொண்டிருந்தான். வழக்கத்திற்குமுன்பாக எழுந்துவிட்ட அவன், வழமையான பாதையால் செல்லாமல், பெண்கள் கல்லா ரியடியால் சென்றான். அவன் எண்ணியது வீண்போகவில்லை. அவனின் கண்க்கண்ணி எதிரே புத்தம்புது மலராக வந்துகொண்டிருந்தான். அவனைக்கண்டதும் தன் அதரங்களைக் திறந்து, தனக்கே உரித்தான அந்த மென்மையைச் சிந்தினாள். அவனுக்கு தான் எங்கோ வானத்தில் பறப்பது போன்ற பிரமை. அவள் புன்னகையின் முன்னே பொன்னகைகள் தேவையில்லை என்று அவனுக்கு எண்ணத்தோன்றியது. அவளைக் கடந்து சென்றவன் சட்டென்று திரும்பிப்பார்த்தான். அவளும் திடீரென திரும்பிப்பார்த்தாள். இரவர் விழிகளும் சந்தித்துப் பிரிந்தன. அவள் கல்லா ரிக்குள் துழைய, அவன் தன் நடையைத் தொடங்கினாள்.

செல்வத்தின் வாழ்க்கையில் மாற்றம் ஏற்படத் தொடங்கியது. செல்வம் தினமும் அப்பாதையால் வரத்தொடங்கினான். கோழிகளுடன் கதைத்துக் கேலி செய்துகொண்டுவரும் அவள், அவனைக்கண்டதும், தன்குரலை சுருக்கி மெதுவாக புன்னகைப்பாள். அவனைக் கடந்து அவள் சென்றதும் அவன் திரும்பிப் பார்ப்பான். அவள், கோழிகளை முன்னே

செல்லவிட்டுத் திரும்பிப்பார்த்து அவ னுக்கு கண்களாலே விடையளிப்பாள் .

அவளைக் காணாமல் அவளை இருக் கமுடிவதில்லை . முன்பெல்லாம் காதல் என்றாலே அவன் என்னவோபோல் ந கைத்து ஒதுங்குவான் . அப்படியென்றால் என்னவென்று கேட்டு ஏளனம் செய் வான் . ஆனால், இப்பொழுது, அவனையும் ம் அந்த நோய் தொற்றிக்கொண்டு விட்டது . காதலின் வேதனை என்னவெ ன்று அவனுக்குப் புரிய ஆரம்பித்தது . ஆனால், அவனும் தன்னை விரும்புகிற னா? என்று அவனுக்குத் தெரியவில்லை தன்னிடைய காதலம் வெறும் ஒருத லைப் பட்சமாய் முடிந்துவிடுமோ எ ன்று அவன் எண்ணத்தொடங்கினான் . அவ னை மனநிலையை உணர்ந்தவர்போல் அவனை ஒன்றுவிட்ட அக்காவான அந் நத்ததி அவனிடம்,

"செல்வம் என்ன ஒரு மாதிரி இருக்கிறீர்? உம்முடைய சி ந்தனை எல்லாம் வேறு எங்கோ போகின்றது?"

"இல்லையக்கா, அப் படி ஒன்றும் இல்லை" என அவன் ச மாளிக்க முயன்றான் .

அவளோ, "இல்லை செல்வம், உ மக்கு ஏதோ கவலை இருக்கு, ஏதேன ம் லவ் . . சிவ் . . என்று . அதுவும் உம் மை அடிக்கடி எங்கடை கல்லா ரியடி யில் காண்கிறேன் . என்னிடம் சொல்ல ம் . நான் உமக்கு உதறல்ப் பண்ணுகிறேன், " என்று துருவித்தருவிக் கேட் டாள்

"செல்வம் கடைசியில், " அக்காநா ன் உங்கள் கல்லா ரியில் படிக்கும் ஒரு பெண்ணை விரும்புகின்றேன் . நான் வாழ்வில் எத்தனை யோ பெண்களுடன் பழகி இருக்கிறேன் . ஆனால், என் இத யத்தில், அன்று இனிய ராகத்தை எழு ப்பிய அவளைப்போல் என் வாழ்வில் யாரையும் சந்திக்கவில்லை . அவளைக் காணவில் என்னால் சாப்பிடக்கூட மு டியாதபோல் இருக்குது . அவளும்

என்னை விரும்புகிறாள் போலிரு க்கு . ஆனால், அவனிடம் எப்படிக் கேட்பது என்றுதான் யோசிக் கிறேன்" என்றான் .

"செல்வம் உங்களை வேண்டாம் என்று சொல்ல யாருக் கு மனம் வரும் . . அவ . . உங்க ள் இதயத்தைக் கவர்ந்த அந் தக் காரிகை யார் என்றா ன் அறியலாமா?"

"அது . . அது . . வந்து . . வே றுயாருமில்லை . . உங்கடை கல் லா ரியில் படிக்கும் உட்குறீன் தான் ."

"அப்படியா, அது தானே பார்த்தேன் . பிடித்தாலும் புளி யங்கொம்பாகத்தான் பிடித்த இருக்கின்றீர் . சரி, சரி, நான் எப்படியும் அவனிடம் உமக்கா கக்கதைத்துப்பார்க்கிறேன் . அவனிடம் இருந்து நல்லதொரு முடிவைக் கேட்டுவந்து சொல் சிறேன்" என்று அவனுக்கு நம் பிக்கை ஊட்டிவிட்டுச் சென்றான் நன்பகல் உணவு இடை வே னையின்போது உட்குறீன் இடைச் செ ன்ற அருந்ததி, "உட்குறீன் நா ன் உன்னை ஒன்றுகேட்கலாமா" என்று பீடிகையுடன் ஆரம்பித் - தாள் .

"அருந்ததி, என்ன இன்று புதுமாதிரி இருக்கு . என்னத்திற் குப் புதிர் போடுகின்றாய்?"

"இல்லையடி, நான் ஒன்று கேட்பேன், நீ எனக்கு நல்ல தொரு முடிவைச் சொல்லவா யா?"

"என்னடி கேட்கப்போறாய்? சீக்கிரம் கேளடி, எனக்கு க்கொஞ்சம் வேலை இருக்கு ."

"ஒன்றில்லை, உன்னை அந் தச் செல்வம், அதுதானடி அ ன்று, அந்த பங்குக்கு வந்த

அவர் உன்னை நேசிக்கிறாராம். உன்னை எண்ணம் என்னடி? நீயும் அவனை விரும்புகின்றாயா? உன்மையைச் சொல்." "

அவள் அப்படித் திடீரென்று கேட்டதும், தடுமாறிய டெக்ஸ்டின் சட்டென்று தலையைக் குனிந்தபடி "அப்படி ஒன்றும் இல்லை." "

"ஏன்டி பொய் சொல்கிறாய்? நானும் உன்னைக் கவனித்து இருக்கிறேன், அவரைக் கண்டதும் உன் முகத்தில் காணும் மலர்ச்சியைக் கவனித்து இருக்கிறேன்." "

"இல்லை அருந்ததி, நான் அவரை நேசிக்க முடியாது. அதைப் பிரச்சனைதான் ஏற்படும். அவரைச் சொல்லங்கள், என்னை மறந்து படிப்பில் கவனத்தைச் செலுத்தச் சொல்லி" என்று கூறிவிட்டு டெக்ஸ்டின் வகுப்புக்குள் சென்று விட்டாள். கதிரவன் வரவை எதிர்பார்த்து காத்திருக்கும் தாமரைபோல், மாலை, அருந்ததியின் வரவை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தான் செல்வம். அவள் என்ன சொல்லியிருப்பாள் என அறியத்தடித்தது அவன் மனம்.

அருந்ததியும் அவ்விடத்திற்கு வந்தாள். செல்வத்திடம் டெக்ஸ்டின் கூறியதை எப்படிச் சொல்வதென்று தெரியாமல் அவள் தவித்தாள்.

"ஆக்கா, டெக்ஸ்டின் என்ன சொன்னார்?" என்று ஆவலை அடக்காமல் அவன் கேட்டான்.

"செல்வம், டெக்ஸ்டின் சொன்னார், . . ." அவள் வார்த்தைகளை முடிக்காமல் நின்றாள். என்ன என்று கேட்பது போல் அவன் அவளையே பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

"இப்போதான் யாரையும் நேசிக்க மாட்டாவாம். காதலை விட்டுவிட்டு, உம்மைப் படிப்பில் கவனம் செலுத்தட்டாம். நான் வாரேன், நீர் ஒன்றுக்கும் யோசிக்காதையும்" என்று கூறிவிட்டு அவள்

சென்றுவிட்டாள். அருந்ததி சொன்னதுதான் தாமதம், செல்வத்திற்கு தன்னை யாரோ மலை உச்சியிலிருந்து பாதாளத்திற்குத் தள்ளிவிட்டதுபோல் இருந்தது. அப்படியானால் அந்தப்பார்வை, இதழ்களில் மலரும் அந்த ஈரமான சிரிப்பு, என்னைக்கண்டதும் நாணத்தால் சிவந்துபோகும் அந்த கண்கள் எல்லாம் வெறும் நடிப்பா? அவளையறியாமல் அவன் விழிகளின் ஓரங்களில் கண்ணீர் எட்டிப்பார்த்ததுடன் நீல்வாமல், ஒன்றை ஒன்று துரக்கிப்பிடிக்கும் வேகத்தில் கண்களில் வழிய ஆரம்பித்தது. அந்தக் கணத்தில் அவனுக்கு எல்லாமே வெறுத்துப் போய்விட்டது.

அந்தக் கனிமையில் எவ்வளவு நேரம் இருந்தாலே தெரியாது அவன் விழிகளில் நீரோடை தோன்றி நிலத்தில் பாய்ந்தவண்ணம் இருந்தது. திடீரென சுயநினைவுக்கு வந்தவுடன் அவன் நிமிர்ந்து பார்த்தான். பகலை முழுகடித்து இருளை அணைக்க இரவு அரக்கன் தன் நீண்ட கரங்களை விரிக்கத் தொடங்கி விட்டிருந்தான். வீட்டில் தேடுவார்கள் என்று உணர்ந்து வீட்டிற்குப் புறப்பட்டான்.

அவனைக் காணாமல் அவன்தான் வீட்டு வாசலிலே நின்றுந் தான். அவனைக் கண்டதும், "தம்பி செல்வம், என்னப்பா இவ்வளவு நேரம் சென்று வருகிறாய்? வந்து கையை அலம்பிவிட்டு சாப்பிடு" என்றாள்.

"இல்லை மமா, எனக்குப்பசிக்கவில்லை. வயிறு கொஞ்சம் சரியில்லை" என்று கூறிவிட்டுப் போய் படுக்கையில் விழுந்தான். தலையணை அவன் கண்ணீரால் ஈரமாகத் தொடங்கியது.

தொடரும் -

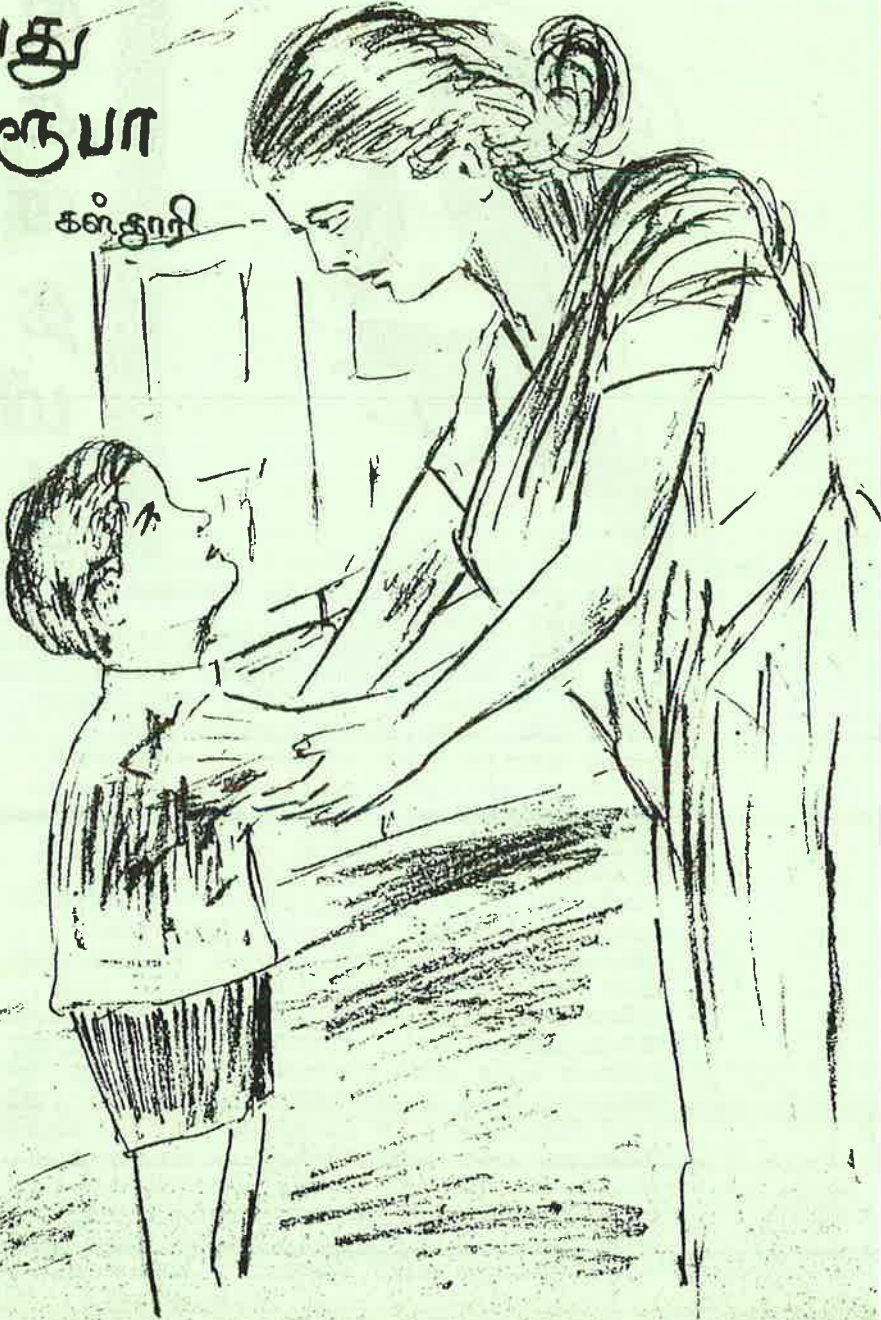

எங்கள் தமிழ்

விழிக்கு நிகரான நம்மொழிதனை மறந்துவிட்டால் வீடெதற்கு? நாடெதற்கு? தமிழ் என்ற சொல்கையிலே நாவில், உமிழ்நீர் சுரக்கிறதே! தேன் என்ற சொல்கையிலே நெஞ்சில் தேறும் பாய்சிறதே! தமிழுக்கு நிகரான மொழி உண்டோ? இத்தரணிகளில் கம்பன் கண்ட, தமிழ், பாரதி இசைத்த தமிழ், ஔவை உரைத்த தமிழ், வள்ளுவரார் வகுத்த தமிழ், முச்சங்கம் கண்ட தமிழ், முவேந்தர் வளர்த்த தமிழ், நம் முன்னோர்க்கு மூத்த தமிழ், அமிழ்தினம் இனிய தமிழ், என்றும் இளைய தமிழ், எங்கள் கன்னித் தமிழ், நாவலரும் பாவலரும் பாடலிலே கண்ட தமிழ், கன்னியரும் காளையரும் கருத்தினிலே கொண்ட தமிழ், குறிலாக வந்த தமிழ், நெடிலாக நின்ற தமிழ், வல்லினமும் மெல்லினமும் இடையினமும் சேர்ந்த தமிழ், இயல் இசை நாடகமும் ஒருங்கே அமைந்த தமிழ், சிலவடிவில் வந்தாலும் கருத்தாழம் கொண்ட தமிழ், சிலவடிவில் வந்தாலும் சிந்திக்கத் தேன்றும் தமிழ், உயிராக வந்த தமிழ், உணர்விலே கலந்த தமிழ், மெய்யாக வந்த தமிழ், மேன்மை பல பெற்ற தமிழ், உயிர் மெய்யாக வந்து உள்ளத்தை தொட்ட தமிழ், மேடைபல கண்ட தமிழ், வெற்றி பல பெற்ற தமிழ், காவியமாய் ஓவியமாய் கடல்தாண்டிச் சென்ற தமிழ், தாயாக வந்த தமிழ், சேயாக மலர்ந்த தமிழ், தாலாட்டைப் பெற்ற தமிழ், தரணியிலே மூத்த தமிழ், தேனாக இனிக்கும் தமிழ், தெவிட்டாத எங்கள் தமிழ், -வே. கணேஸ்.

ஐம்பது ரூபா

கஸ்தூரி

தன்னை யாரோ அழைப்பதைக், கேட்டு வெளியில் எட்டிப்பார்த்தாள். பரமேஸ்வரி. மணி ஏழாசியும் தன் மகன் இன்னும் வீட்டுக்கு வராததை எண்ணிக் கலங்கிக் கொண்டிருந்த அவளது மனம் வந்திருந்த மூன்று இளைஞர்க, ளையும் பார்த்து திடுக்கிட்டது, அவர்களை அவள் நன்கு அறிவாள். ஆனால், அவள் வீட்டுக்கு அவர்கள். வருவதில், லை. வந்தும் பயனில்லை அவளும்சரி, அவர்களும்சரி நன்கு அறிவார்கள்.

அவள் ஆச்சரியப்பார்வைக்கு பதிலளிக்க எண்ணி வந்தவர்களில், ஒருவன் "அக்கா நங்கள் இயக்கத்துக்கு காசு சேர்க்கிறார்களா. உங்கள், மகன்" அவன் வார்த்தையை முடிக்கவில்லை. அவன் வார்த்தைகளை முடிக்காததால் பரமேஸ்வரி மகனுக்கு என்னவோ ஏதோ என்று பதறிவிட்டாள் . .

"அவனுக்கு ஒன்றுமில்லை அக்கா, நீங்கள் பய்படுவதுபோல் எதுவும் நடக்கவில்லை" என்று அவள் மனநிலையை அளர்ந்த அவசரமாகக் கூறினாள்..

அவளுக்கு போன உயிர் திரும்பி வந்தது போல் இருந்தது. அப்பாவிகள் பெண்கள் குழந்தைகள் என்ற வேறுபாடற்ற நடக்கும் அரசபயங்கரவாதிகளுக்கு தன் மகன் மட்டும் குழந்தையாகப் பட்டுவிடுவானோ? என்ற எண்ணம் தீண்டும் கதிகலங்க வைத்திக் கொண்டே இருந்ததில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு என்ன இருக்கிறது?

சிங்களப் படுபாவிகளிடம் தாலியைப் யறிகொடுத்த அபாக்கிய சாலிகளில் அவளும் ஒருத்தி, நடந்த, போன இன்பங்களை எல்லாம் தன்மகன் தருவனை வளர்த்து ஆளாக்குவதில் ஓரளவு மறக்க முடிந்திருந்தது.

அந்த ஒரு நிமிடத்தில் கதிகலங்கி நின்ற அவள் மீண்டும் அவர்களை நோக்கினாள்

"உங்க மகனட்ட காசுகேட்க வந்தார்கள்! வார்த்தையைமுடிக்குமுன் அவள் வேதனையுடன் சிரித்தாள்.

என்னட்ட தாறத்துக்கு என்ன இருக்கு அது தெரிஞ்சதானே நீங்களும் நீதப்பக்கம் வாறதில்லை" என்று அவள் கண்கள் கலங்கியது, அவள் எண்ணங்கள் பின்னோக்கிச் சென்றது.

அவள் வாழ்ந்த வாழ்க்கை, இருந்த நிலமை ஊரேகண்ட படுபடியாக, அப்படி ஒகோ என்கிறவாழ்க்கை.

பொன்னம்பலம் மிகப்பெரிய செல்வாக்குடன் இருந்தபோது எவ்வளவு பெரிய மகிதர்களுள்ளாவதேடி வருவார்கள். கேட்டு வந்தவர்களுக்குகெல்லாம் கொடுத்த மகிழ்ந்தவர். அவர் இனம் மதம் என்ற வேறுபாடில்லாமல் எல்லோருக்குமாகவாழ்த்துலோ என்னவோ தன் குடும்பத்துக்கென்று எதுவுமே சேர்த்து வைக்கவில்லை. பரமேஸ்வரியும் தன் பிரகாசம் இப்படி ஒரு அநாதரவாக, அமையும் என்று எண்ணியிருந்தவளில்லை. அவர்கள் குடியிருந்த வீட்டைத்தவிர வேறுஎந்தச் சொத்தோ வருமான, மோதில்லாத நிலையில் மிகவும் கட்டமான வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் போது வந்திருப்பவர்களை எண்ணிச், சங்கடப்பட்டாள்:

வந்திருந்தவர்களில் ஒருவன் "அக்கா உங்கள் நிலை தெரியாமல் உங்களில் வந்துவிட்டதாக எண்ண வேண்டாம்" ஆனால் உங்கள் மகன் ஒருவனுக்கு இயக்கத்துக்கு ஏதாவது செய்ய வேண்டுமென்ற ஆசை, அதனால் எப்படியோ கடந்த இரண்டு மாதமாக மாதம் ஐம்பது ரூபாய்ப்படி தந்து வருகிறார், இம்மாதக்காசுக்கு இன்று தவணை சொல்லியிருந்தார் நீ என்னுடன்.

"என் மகனா? ஐம்பது ரூபாயா? பரமேஸ்வரி வாயடைத்த நின்றுள். அவள் மனம் ஒரே போராட்டமாக இருந்தது தனக்குத் தெரியாமல் அவனிடம் எ

ப்படி ? ஐம்பது ரூபாய் ?

கனலனை இழந்தபின் வீட்டுச் செலவைச் சமாளிக்க எவ்வளவு கஸ்டியட்டாளும் திருவனாக்கு எந்தக்குறையுமில்லாமல், அவனை படிப்பிதது, ஒரு நல்ல நிலைக்கு உயர்த்திடுவதையேதனது இலட்சியமாகக் கொண்டிருந்தாள்.

குருவன். அந்தச்சிறு பராயத்தில்கூட தாயின் கஸ்டத்தை யுணர்ந்தது கவலைப்பட்டாள். தாயும் ஏதாவது, உழைத்து அம்மாவுக்கு உதவ விரும்பினாள்.

தாய் எவ்வளவு சொல்லியும் கேளாமல் தன் ஆசிரியர் ஒருவரின் உதவியுடன். காலையில் பாட, சாலைக்குப் போகுமுன்பு பொது இடங்களில் பத்திரிகை விற்க ஆரம்பித்தாள்.

இதனால் ஒன்றும் அவர்கள் குடும்பநிலமை உயரவில்லை பாடசாலைச் செலவு, ஏனைய செலவுகள் என்று ஏதாவது வழியில் தேவைகள் அதிகரித்தாலும், தன் மகனின் வருமானம் தனக்கு பெருமளவில் உதவியாய் இருப்பதாக ஒரு அவள் கவலையிலும் பூரிப்படைந்தாள்.

காலையில் மகனை அழப்பிட்டு, மாலையில் அவன் வீடு திரும்பும்வரை அவள்மனம் நிலை கொள்ளாது தவிக்கும்.

என்ன எப்பொழுது நடக்கும் எனத் தெரியாத நிலை, உயாத இராணுவத்தின் கொடுமைகளும், விமானக் குண்டுத்தாக்குதலும், ஈழ மண்ணை சுருகாடாக்கியிருந்தது.

இந்த நிலையில் அவளுக்கு வாழ்க்கைச் செலவுக்கு கூலிவேலைகூட கிடைக்கவில்லை. யதிலொரு வயதான தன் மகன் கொண்டு வந்து, தரும் சிறிய தொகை பணத்தோடும், அரைவயிறு கால்வயிறாகவே காலம் போய்க்கொண்டிருந்தது.

கடந்த சில நாட்களாக குருவனின் போக்கு மாறிக்கொண்டு போவதை அவள் அவதானித்தது வ

ந்தாள். மாலையில் அவன் வீடு திரும்ப அதிக நேரம் செல்லலும், அவன், அதட்டிக் கேட்டால் ஏதாவது சாக்குப் போக்கு சொல்லுவதும் மெளனம் சாதிப்பதும், அவன் வழக்கமாகி விட்டிருந்தது.

இன்றும் மணி ஏழாகியும், அவன் வீட்டுக்கு இன்னமும் வந்து சேரவில்லை. "இதற்கு இன்று ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டும்" என்று ஆத்திரப்பட்டுக் கொண்டிருந்தாள். நேரம் செல்லவச் செல்ல என்னவோ, ஏதோ என்று எங்கிடுகொண்டிருந்த சமயம், இப்படி ஒரு செய்தியை வந்திருந்தது, இளைஞர்கள் கூறியபோது, இனம் புரியாத வேதனையில் மூழ்கினாள். அவள், அவர்களுக்கும் பதில் எதுவும் சொல்லத் தெரியாமல் தடுமாறினாள்.

"அம்மா" என்று கூவிக்கொண்டே உள்ளே வந்தாள் குருவன் அவன் முகத்தில் சந்தோசம் குடிக்கொண்டிருந்தது.

வந்திருந்த இளைஞர்கள் - கவலை தோய்ந்த முகத்தோடும், நின்ற தாயையும் தயக்கத்தோடும் பார்த்தாள். என்னும் தன்னை சதாகரித்துக்கொண்டு, தன் சேட்பொக்கற்றிலிருந்து ஐம்பது ரூபாய் நோட்டை எடுத்தது அவர்களிடம் நீட்டி. "இந்த, மாதம் தாமதமாகி விட்டது." என்று மன்னிப்புக் கேட்கும் பாணியில் சொல்லினாள்.

"தம்பி, உன் வயதில் இப்படி ஒரு தியாக மனப்பான்மையை, என்னி ஒரு சிலரிடம் தான் காணமுடியும், உன் வீட்டு நிலமையையும் மற்றுள் செய்யும் தியாகத்தை உதாசீனம் செய்யமுடியாமல்தான் தான். இதை, ஏற்றுக்கொள்ளுகிறோம்" என்று முதுகில் தட்டி அவனை வாழ்த்திச் சென்றார்கள்.

அவர்கள் அப்பால் நகர்ந்தும், அம்மாவிடம் ஓடி வந்து அவளைக் கட்டிக்கொண்டாள். அவள்கோ பத்தோடு மகனை விவாதித்தாள். "அம்மா நீங்க கோவிப்பீங்க, அருவீங்க என்றுதான். இதை உங்களிடம் ம

டாக்டர் பல்லபப் பிடுங்க வந்த நீ எதற்காக பாம்பைக் கொண்டு வந்தாய்? பாம்பாட்டி: -பாம்புக்குத்தா ஹங்க பல்லபப் பிடுங்கவேணும்,

3௭

றைச்சிட்டன். நாள் முழுவதும் இராணுத்திர கொடுமைகளை பார்த்துக் கொண்டிருக்க முடியவில்லை, அப்பா இருந்தால் இந்தப்போராட்ட வீரர்களுக்கு எவ்வளவோ செய்திருப்பார் என்று நீங்க எவ்வளவு நாள் கவலைப்பட்டிருப்பீங்க, "

பரமேஸ்வரியின் கண்கள் கலங்கின. மகனின் பேச்சில் எவ்வளவு உண்மை இருந்தது, "அவர் மட்டும் இருந்திருந்தால்? நிச்சயமாக இதுக்கு வாரி வாரிக் குடுத்திருப்பார்" அவளது கண்ணீர்த் துளிகள் துருவணின் தலை மேல் விழுந்தது.

"அம்மா, நீங்க அழாதீங்க அம்மா, நான் இந்தக் காசை, எந்த தவறான வழியிலும் சேர்க்கவில்லை, பாடசாலை முடிஞ்சதும், வாறவழியில இருக்கிற கராச்சில் வேலை செய்யிறானே! என்று தயங்கியபடி கூறினான்.

பரமேஸ்வரி பட்சாதா பத்தடன் துருவணின் தலையைக்கோதி விட்டாள்.

"உனக்கேனப்பா, இந்த வயதில் இத்தனை வர்மம். நீ காசு-கொடுக்கிற விசயம் தெரிஞ்சாலே, ஆமிக்காறர் சுட்டுப்போடுவாங்க" என்று அங்கலாய்த்தாள்.

"இப்ப மட்டும் அதைத் தெரிஞ்சோ கொல்லறாங்க, என்மேட படிச்ச எத்தனை பேர் பிளேஸூ கு

ண்டு போடேக்க செத்துப்போயிட்டினம். அப்பாவைக் கூட காரணமில்லாமல் தானே கொட்டவங்க! அவன், கண்களிலிருந்து நீர் வழிந்தது,

பரமேஸ்வரி துருவனைக் கட்டிக்கொண்டு "ஓ" வென்று கதறினாள்.

"அம்மா, ஒரு நாள் நாலும் நீயும் கூட ஒன்றும் அறியாத அப்பாவிடாக பணியாகவும் கூடும், இந்த அறியாயத்திலிருந்து எம்மைக்காக்க போராடுபவர்களுக்கு என்மேல், முடிந்ததை செய்கிறேன். என்னைத் தடுக்காதீர்கள்" என்று கெஞ்சினாள்.

அவன் அம்மாவின் கண்களில் ஊனந்தக் கண்ணீர் பொங்கி வழிந்தது. "என் செல்வமே, உன்னைத்தடுக்கமாட்டேன், நான் என்னைப்பற்றிக்கவலைப் படவில்லை, உன்னைக் காப்பாற்றும் கையையும் எனக்கில்லை, உன் அப்பாவையே காப்பாற்ற முடியாத பாவி, நீ உன்மேல் முடிந்தவரை விடுதலைக்குப் பாடுபடு" என்று உச்சி, மோர்ந்தாள்.

துருவனுக்கு அம்மாவின், வார்த்தைகள் தேலக இணைத்தது. இப்படி ஒருவிரத்தாங்கு மகனாகப் பிறந்தும், இரத்த வெறி பிடித்த சிங்கள ஓநாய்களே, சுட்டுப்பொசுக்கி, நம் நாட்டை விட்டு திரத்திடிக்க, வயதுபோதவில்லையே என்று ஏங்கி நின்றான்.

பரமேஸ்வரியின் மனக்கண் முன்னால் படித்துப் பட்டம் பெற்ற பதவி வசீத்த துருவன் மறைந்து வீரத்தடன் சுத்திர மண்ணைத்தேடும் தியாகி, துருவன் தோன்றினான்.

அட்டைப்படம்: - திரு, திருமதி ஜெயகரன் தம்பதிகளின் புதல்வி,
"தாட்சாயணி"

உங்கள் குழந்தைகளின் படங்களை முன் அட்டையில் வெளியிட விரும்புவோர், எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளவும்.

கொக்குவில், திருமதி இராஜேஸ்வரி முத்துக்குமாரசுவாமி அவர்கள் 19.10.1986 அன்று இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்த செய்தி அனைத்தும் தமிழ் மக்களையும் ஆறாத உயரத்தில் ஆழ்த்தியுள்ளன.

கொக்குவில் சிவசேகர்-புவனேஸ்வரி தம்பதிகளின் முத்திரைப் புதல்வியாக இவ்வுலகில் உயித்த, அன்பாறம் பம்பாளம் அனைவரது உள்ளங்களும் நிறைந்த, கல்விநிலம் திறமைநிலம் பலரது பாராட்டுக்களையும் பெற்ற, உயர்நிலை அடைந்த, பருவம் எய்தி, வட்டுக்கோட்டை கந்தையா முத்துக்குமாரசுவாமி அவர்களைக் கரம் பற்றி, கற்புக்கரசியாய் கடைமை தவறாமல் உற்ற நூல் சுற்றமும் போற்ற வாழ்ந்த, முரண்தரம், பிரணவம், சிற்காந்த ஆசிய மூன்று செல்வங்களைப் பெற்ற, அனைவரையும் ஆறுதலயறில் ஆழ்த்திச் சென்றவிட்டார்.

திருமதி. இராஜேஸ்வரி அவர்கள் 25.12.1945ல் இவ்வுலகில் மலர்ந்தது "DAILY MIRROR" நாள் தழுவல் சிற்றேடு பத்திரிகை ஆசிரியராகக் - கொழும்பில் கடைமையாற்றிய வட்டுக்கோட்டை கந்தையா முத்துக்குமாரசுவாமி அவர்களே 05.06.1970 ல் மறைம புரிந்தன, இவ்வ தவறு அங்குக் கவைனையும் அருமைக் குழந்தைகளையும் சோகக் கடலில் மூழ்கவிட்டு கொள்க்க வாழ்வைப் பெற்றவிட்டார்.

அமரர் இராஜேஸ்வரி அவர்களது ஆத்மா சாந்தியடைய "தாயகம்" சஞ்சிகை ஆசிரியர்ஜெய, எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள் அனைவரும் ஆண்டவனேவே கருவகோடு, அங்குரைப் பிரிந்த உயரமுறும் அவரது குடும்பத்தார், உறவினர்கள், நண்பர்கள் அனைவருக்கும் ஆழ்ந்த அனுதாபத்தையும் தெரிவித்தல் கொள்குகிறார்கள்.

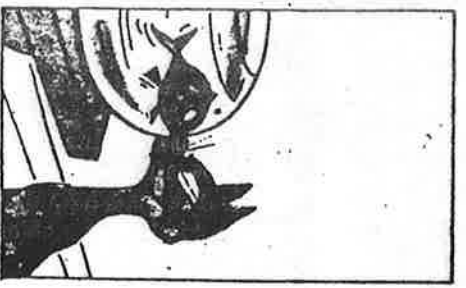
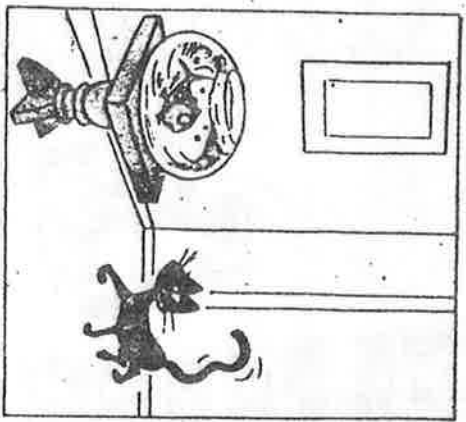
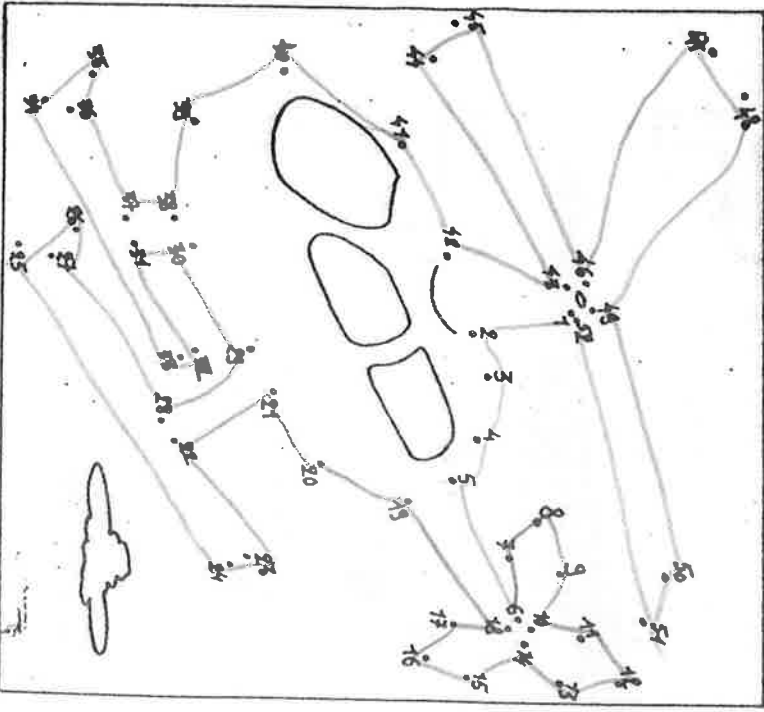

பாநிலி 20-வசித்த வந்த செல்வக் வல்லிபுரம். சச்சிதானந்தம் 1.10.86 அன்று அகால மரணம் அடைந்த செய்தி பிராண்க வாழ் தமிழ் மக்களையும், தமிழ் சமுத்தத்தில் வாழும் உறவினர்களையும் நண்பர்களையும் உயரத்தில் ஆழ்த்தியுள்ள இந்த வேளையில் "தாயகம்" சஞ்சிகையும் அதல் ஆசிரியர்ஜெய, எழுத்தாளர்கள், வாசகர்கள் அனைவரும் கண்ணீர் அஞ்சலி - செய்த அவரது ஆத்மா சாந்தியடைய - வேண்டுகிறார்கள்.

நல்லூர் வட்டுக்கு விஜயகர் வீதி - வயிச்சேர்ந்த திரு/திருமதி வல்லிபுரம், நல்லம்மா தம்பதிகளின் அருமைப் புதல்வனும், பிள்ளைகளும், கருணாநிதம், ஜெயத்தீவரி, ரவி(வட்டி), ரஞ்சி, சுவாஜகுமாரி (பிராண்க), சந்திரவதன, வசந்தலீலா ஆகியோரும் அன்புச் சகோதரரும், காலஞ்சென்ற வே. கணகசபாபதி, ஆர். சிறீலக்ஷ்மணா, சோ. சிறீலக்ஷ்மணா ஆகியோரும் அன்பு மைத்திரிகளும், ஜெயசகம், உமாசகம், வித்தியா, மணமா - நம், நிர்ந்தியா ஆகியோரும் அன்பு மா மறமா வார்.

திரு. சச்சிதானந்தம் அவர்கள், 7.4.54ல் உதயமாசி வாழ்க்கைநிலம் பல போராட்டங்களை வளிக்கொண்டு 8.4.79ல் பிராண்கக்கு வந்த இங்கும் பல எதிர் நீச்சல் போட்டு உடல் பிறந்தவர்களுக்குக்காவே வாழ்ந்த, தனது - பருவ வாழ்வையோ தாங் தேடிய தாயகத்தையோ காணாமல் அக்ஷிய மக்ஷிய உயிர்நின்றவிட்டார். 11.9.86 அன்று வேலைத்தலத்தில் ஏற்பட்ட விபத்தில் - பருகாய் அடைந்த, இருபது நாட்போராட்டத்தில் காலவிலம் தோற்றவிட்டார். அவரது இயற்பிணம் அல்லவறும் அவரது உறவினர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும் "தாயகம்" சார்பாக ஆழ்ந்த அனுதாபத்தைத் தெரிவித்தல் கொள்குகிறோம்.

ஒவ்வொரு நாளும் 52 வரை கையை எடுக்காமல்
கொட்டி மறைந்திருப்பதைக் கண்டுபிடி
கள் பார்க்கலாம்.

J L

J L F R A N C E S M A N N I N G S

3, RUE DES APENNINS
75017 PARIS.

M^o - BROCHANT - LA FOURCE

BUS. 74, 54, 31. TELE. 42 63 83 63.

JAL

FRANCE

SHOPPING

JL

புரான்ஸ் ஷாப்பிங்.

மென்மட்டம் சார்க்வகைகளுக்கும், சிலங்கை, இரந்த, பரெந்த மன்கைச் சமன்களுக்கும் மொத்தமாகவும் தல்லாநாயாகவும்

பெருநூகிக் கொள்வனும். பித்தூடா

சுரமனா துமடி, இரந்த, படல் சாட்புகைள் வீந்புகைக்கும், துமடி, வங்கை, இரந்த வீடியாகி சாட்புகைள் வடகைக்கும் பெருநூகிக் கொள்வனும். மொத்தமாக மன்கைச் சமன்கைள் கொள்வனாய் சேய்பவர்களுக்கு வீசை சூகைகள் உண்ட.

பினைத்து துமடி மக்சுகைக்கும் மெது துபாவளி வரடித்துக்கள்

மண்ணைத் தேடும் மனங்கள்

ஐரோப்பிய மண்ணில் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் மனக்குழறல் மண் உணத்தேடும் மனமாக வெளியாகியுள்ளது. "மண் உணத்தேடும் மனங்கள்" என்ற இந்த மனக்குழறல் அழகான அட்டையையுடைய புத்தக வடிவமாக 21.9.86 அன்று பாரிஸ் A317M மண்டபத்தில் விழா எடுத்த வெளியிடப்பட்டது.

ஈழத்த வளரும் எழுத்தாளர்களின் கண்ணிப்படைப்புக்குடனும் தமிழக எழுத்தாளர்கள், அரசியல் வாதிகள், அறிஞர்களின் வாழ்த்துகளாகளுடனும் வெளியாகிய இந்த ஊல் தமிழ் எழுத்தாளர்களுக்குப் புதிய உற்சாகத்தைக் கொடுத்தது.

இந்த ஊல் பதிப்பாசிரியரும், ஐரோப்பிய தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்தின் தலைவருமான திரு, எம், அரியநாயகம் அவர்களின் இந்தத் தமிழ்த் தொண்டைப் பாராட்டி, மேலும் இப்படியான பல ஊல்களைத் தொடர்ந்து வெளிவரச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

திரு அரியநாயகம் அவர்கள் தமிழ் இலக்கிய உலகுக்கு புதியவரல்ல. இலக்கியில் "எழில்" என்னும் இலக்கியப் பத்திரிகைக்கு ஆசிரியராக இருந்த இலக்கியப் பண்பாற்றியவர். பல கதைகள், நாடகங்கள் எழுதியதோடு மேலையேற்றிப் பல பாராட்டுக்களும் பெற்றவர். இன்று ஐரோப்பாவுக்கு வந்தும் தனது பணியைத் தொடர்வது அவரது ஆழமான தமிழ்ப் பற்றையே காட்டுகின்றது.

இந்த விழாவுக்குப் பிரதம அகிலியாக திரு அகலத்தியரை அழைத்திருந்தது புதிய எழுத்தாளர்களுக்கு உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்றே எண்ணுகின்றோம். எழுத்தாளர்களைக் கௌரவிப்பதன் மூலம் எழுத்துலகுக்கும், இலக்கியத்திற்கும், தொண்டாற்றலாம் என்ற கருத்தைக் கொண்டு ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட இந்த விழாவில், இந்த ஊல் வெளியிடக் காரணமான எழுத்தாளர்களை அறிமுகம் செய்யாதது பெரும் குறையாகவே இருந்தது.

"இதைப் படைத்தவர்கள் பிரபல்யமானவர்கள் அல்ல. - சொல்லப்போனால்: எழுத்துலகுக்குப் புதியவர்களும் கூட. சிலருடைய கண்ணிப் படைப்புக்களையும் இவ்வே நீங்கள் காணலாம். எழுத்திலே கண்ணிமை இருந்தாலும் கருத்திலே கணம் மிகுந்தவை காலாதி காலமாக நீங்கள் காத்தவைக்கவேண்டிய பொக்கிசும். ஐரோப்பிய தமிழர் வரலாற்றில் சரித்திரம் படைத்த நிற்கும் கதைத் தொகுப்பு இது." என்று பதிப்பாசிரியர் தனது பதிப்புரையில் கூறியதற்கு மாறாக மேலையில் எழுத்தாளர்களின், படைப்புக்களை எழுத்துலகில் அறிமுகமில்லாத ஒருவரால் எழுதியவர்களின் மனம் புண்படும்படி விமர்சனம் செய்ய வைத்தது மிகவும் வருந்தத்தக்கது.

முடிவில் மேலையேறிய இண்ணிசைக் கச்சேரியும், நாடகமும் நேரமின்மையால் அரைகுறையாக முடிக்கவேண்டியதாகிவிட்டது. இருப்பினும் அ உணத்தகக் கலைஞர்களின், எழுத்தாளர்களின் முயற்சிகளுக்கு எமது பாராட்டுக்கள்.

: - ரசிகன்.

நல்லதொரு குடும்பம்

• நடிகர் திலகம், பிரபு, சாந்தி, தேன்மொழி, திருமதி
கமலா கணேசன், ராம்குமார்.

படம்: ஜெனித்

நடிகர் திலகத்தின்

50

ஆண்டுகள்

சரிக்திரம்படைத்த

சிவாஜி

சக்கரவர்த்தியின்

நீரைத் தீ

தே

டு

ம்

நெருப்பு

புதிய சமூக நாவல்

1

மறை பலமாகப் பெய்துகொண்டிருந்தது. தாழ்வாரத்தில் வடியும், நீரிலும் எழுந்த நீர்க்குமிழிகளைப்பார்த்து குழந்தை ராதிகா ஆணந்தமாக ஆரவாரித்தாள். எப்போதோ ஒரு நாள் பெய்யும் பகல் மழையை, அதிகம் கண்டிராதவளாகையால், நீர்த்தளிகளிலும் எழும் நீர்க்குமிழிகளும், அவை சில கணநேரத்தில் உடைந்து, அழிவதும், மீண்டும் வேல் சில உருவாவதும், அவளுக்கு வேடிக்கையாக இருந்தது.

மனதில் எழுந்த ஆவலை அடக்கமுடியாமல் ஓடிப்போய் கண்குத்தாள் ஒன்றை உருவிக்கொண்டு வந்து, ஒரு சிறு கப்பல் செய்து அந்த நீரில் மிதக்க விட்டாள். வடியும் நீரிலால். தாக்கப்பட்ட அந்தக் காசிதக்கப்பல், சிறு வட்டமிட்டு ஒரு பக்கமாகச் சாய்ந்து நீரில் அமிழ்ந்துவிட்டது. அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த ராதிகாவின் கண்கள் குளமாகின.

உயிற் றைக் குமட்டிக் கொண்டு வந்தது
ஆய்வர்க்கத்தின் மீதே வெறப்பாக வ
ந்தது.

அவள் வாழ்க்கை ஒரு கே
ள்விக்குறியாகவே மாறிவிட்டது. மற்றவ
ர்களின் பரிதாபமான பார்வை அவ
ளேச் சங்கடப்படுத்தியது. ராதிகா ம
ட்டும் இல்லாவிட்டால் அவள் நிரந்தர
மான ஒரு முடிவுக்கே வந்திருப்பாள்.

ராதிகா ராதாவின் சே
லையைப் பிடித்துக்கொண்டு அழுது ஆர்
ப்பாட்டம் செய்துகொண்டிருந்தாள். அ
வளே ஆழதல் படுத்தும் மனோ நிலை
யை இழந்த ராதா தன் இயலாமை,
மேலிட்டால் குழந்தையின் முதுகில் இர
ண்டு அறை விட்டாள்.

இயலாமை என்ற எற்பட்டு
விட்டால் நம்மீதே கோபம் ஏற்பட்டு
காரணமே இல்லாமல், நாம் அன்புசெ
யுத்தப்பவர்கள் மீது மாறி அவர்களை
நிந்திக்கவும் செய்தாலும். பின்னர் அத
ற்காக வருந்துபவர்களும் நாமே. அன்
பான கணவன்கூட தன் ஆற்றாமையை ம
னைவி மீது காட்டுவதும், தாய் பிள்ளை
மீது காட்டுவதும், ஒருவர் மீது ஒருவர்,
கொண்டுள்ள பாசத்தின் விளைவே. இந்
நிலையே ராதாவையும் ஆட்கொண்டது

ராதிகாவின் அழகுரல் ச
த்தத்தினால் உள்ளே பத்திரிகையில் முழ
சியிருந்த முர்த்தியின் அப்பா பொன்ன
ம்பலமும், சமையல் கட்டிலிருந்த மீனாட்
சியும். ஓடிவந்தவர்கள், ராதாவை அந்
தநிலையில் கண்டதும் எதுவும் கேட்கத்
தோன்றாதவர்களாய் நின்றார்கள். தாத்
தாவைக் கண்டதும், ராதிகா ஓடிவந்த
கட்டிக்கொண்டாள்.

மீனாட்சி ராதாவின் அரு-
கே வந்தது அதரவாக அவளே அனைத்
துக்கொண்டாள். ராதாவின் முகம் அவ
ளுக்கு எல்லாவற்றையும் புரிய வைத்த
து. ராதாவின் கண்ணீரை தன் சேலைத்
லைப்பால் ஊடைந்தவிட்ட மீனாட்சிக்கு,
தன் கண்களில் பொங்கிவந்த கண்ணீரை
அடக்க முடியவில்லை.

மாமா பொன்னம்பலமோ
அத்தை மீனாட்சியோ, ராதாவை தங்க
ள் மருமகளாக எண்ணவில்லை. பெண்பிள்

யுடைய பட்டால் உண்டு வாழ்வே
- நம்மில்
நிறைவு நீங்கினால் அனைவர்க்கும்
தாழ்வே!
- பாரதியார்

ராதாவுக்கு குழந்தையி
ன் அழகைக்காண காரணம் புரிந்தது.
அவளால். ராதிகாவுக்கு ஆழதல்சொ
ல்ல முடியவில்லை. எழுந்த மறையும்,
நீர்க்குமிழிகளும், சாய்ந்துபோன கப்
பலம், அவள் இதயத்தை பிசைந்தெடு
த்தது. இதயத்தின் கோலங்கூட,
அவள் வாழ்க்கையை ஏனாம் செய்வ
தாகவே தெரிந்தது. பொங்கி வந்த
அழகையை அவளால் அடக்கமுடியவில்
லை.

முர்த்தியுடன் அவள் வா
ழ்ந்த வாழ்க்கையும் "அந்த நீர்க். கு
மிழி போல. அந்தக் காசிட
க்கப்பல் போல. "இதயம்,
கணத்தது. ஆகாயத்தில் உருவான கா.
றிருக்கும், மின்னலும், இடிமுக்கமும் அவ
ள் இதயத்தில் புழுந்து கொண்டது. க
முத்தில் மாங்கல்யம் கணத்துக்கொண்
டிருந்தது. அதைக் கழற்றும் தைரியம்
அவளுக்கில்லை, முர்த்தியைப்போல அ
வளால் அவளை மறந்துவிட முடியவில்
லை. கண் முன்னே. இருப்பது நிஜமா,
கற்பனை யா? எனச்சந்தேசிக்கும் அள
வு அவள் மனம் குழப்பமடைந்திருந்த
து. கண்களை இயக்க முடிக்கொண்டாள்
அவள் மனம் திரும்பத் திரும்ப ஒரே
கேள்வியையே கேட்டுக்கொண்டிருந்த
து.

"முர்த்திக்கு நான் என்ன தவறு செ
ய்தேன்? அவர் எப்படி என்னை மறந்து
. தன் குழந்தையைக் கூட,
மறந்து. யாரோ ஒருத்திகூட
. அவளால் மேலும். நினைத்
துப் பார்க்க முடியவில்லை. அவளுக்கு.

னே இல்லாத குறையை போக்க வந்தவளாகவே, அவனே தம் சொந்தப்பெண். போலவே அங்கொண்டிருந்தார்கள், ராதாவும் அவர்கள் அப்பிலே பிறந்த வீட்டையே மறந்திருந்தாள். என்றே சொல்லலாம். அந்த அப்பே இய்ய வாழவைத்துக் கொண்டிருந்தது.

அன்று பகல் முழுவதும் ராதாவுக்கு ஆபீசில் வேலையே ஓடவில்லை. காலையில் ராதிகாவை அடித்துவிட்டோமே என்ற வேதனை நெஞ்சை, வலி கொள்ளச் செய்தது. தன் வேதனையை எல்லாம் யாரிடமாவது சொல்லி அழுது தீர்க்க வேண்டும். போல், இருந்தது. பகல் முழுவதும் கண்ணீரை வெளியே விடாமல் யாரும் அறியாமல் அடக்குவதே பெரும்பாடாக இருந்தது அன்று யார்த்து வசந்தாகூட வேலைக்கு வரவில்லை. அவள் வந்திருந்தால் தன் துன்பத்தையெல்லாம் அவளிடம் கொட்டி அழுதிருப்பாள்.

வசந்தாவைப் போல ஒரு தோழி ராதாவுக்கு சிடைத்ததே, பெரிய அகிலிடம் என்றே சொல்லலாம். இருவரும் ஒருவரை ஒருவர் இப்படியே புகழ்ந்து கொள்வதுண்டு. சந்தோசத்தை பகிர்ந்து கொள்ள ஆயிரம் பேர்கள் வலிய வந்து சேருவார்கள், ஆனால் துன்பம். என்று வந்துவிட்டால் வசந்தாவைப் போல் ஒருசிலர்தான், அதைப் பகிர்ந்துகொள்ள முன் வருவார்கள்.

மாலையில் வேலை முடிந்ததும், வசந்தாவைப் பார்த்துப் பேசினால் சிறிது மனதுக்கு தென்பாக இருக்கும் என்ற எண்ணத்துடன், ஆபீசை விட்டு வெளியே வந்தாள்.

அப்பா ரங்கநாதன், எதிர்த்தாலையில் அவளுக்காகவே காத்ததுக்கொண்டிருந்தார். அவர் கண்கள் ஆபீசில் வாசலையே பார்த்துக் கொண்டிருந்ததிலிருந்து, தன்னைத்தான். எதிர்பார்த்ததுக்கொண்டிருக்கிறார் என்று புரிந்துகொண்டாள்.

சாலையைக்கடந்து அவரை அணுகியபோது, அவர் முகத்தில் - ஓடிய கவலையைச் சாயலை உணர்ந்து கொண்டாள். ராதா தன்னை சதாகிரி

பாப்புரசர் அண்மையில் பிராணசுக்கு வந்திருந்தார்

த்துக் கொண்டு முகத்தில் புன்னகையை வரவழைத்துக்கொண்டாள்.

"எங்கேப்பா வந்தீங்க? ரொம்பநேரமா காத்துக்கிட்டிருக்கிறீங்களாப்பா ஆபீசுக்குள்ளே சொல்லி அனுப்பியிருந்தால் உடனே வந்திருப்பேனே" எனத், தொடர்ந்து சொல்லிக் கொண்டுபோனார்.

"உனக்கு இது வேண்டுமாம்மா? பூம் - போல வளர்ந்த நீ இப்படி இளைச்சுத் திரும்பாவிட்டியே?"

"அதெல்லாம் ஒண்ணுமில்லைப்பா... விட்டில் அடைச்சு சிடக்கப் பிடிக்கல் - லை. அதனால் அதைப் பயமுள்ளதாகக்கிவிட்டேன். இதிலே ஒண்ணும் கலிடமில்லை முகத்தில். சந்தோசத்தை வலிந்து வரவழைத்துக்கொண்டு கூறினார்.

"உன்னை படிக்க வைத்தது வேலைக்கு போகணும் என்கிறத்துக்காகியே லை. போற இடத்தில் பெருமையாக இருக்கட்டுமே என்றுதான்... "ரங்கநாதன் பொங்கி வந்த கண்ணீரை மேல் துண்டால் தடைத்துக்கொண்டார்.

ராதாவுக்கு தாங்கமுடியாத தயரமாக இருந்தது. சாலையின் நடமாட்டத்தினால் வேதனையை விழுங்கிக் கொண்டாள்.

பெண்களுக்கு தம் புகுந்த வீட்டுப் பெருமையைப் புகழ்ந்து சொ

ல்வதையும் கணவன் தன்மீது வைத்தள்ள அன்பை ஆசையை கொள்ளை கொள்-
 னையாக பெருமைப்படுவதைக் காட்டி-
 லும், வேறு எதிலும் நிறைவுபெற முடி-
 யாதது. ராதாவுக்கு, தன்வாழ்க்கை பெ-
 ர்றவர்களுக்கு தன்பத்தை கொடுக்கிற
 தே என்று வருத்தமாக இருந்தது. ரா-
 தா அறிந்த பருவத்திலிருந்து அப்பா-
 வை இப்படி ஒரு நிலையில் பார்த்ததி-
 ல்லை. மிகவும் வாடி சோர்ந்த போ-
 யிருந்தார். தன்மூல் இப்படி ஒரு நிலை
 உருவாசி விட்டதே என்று வருந்தினள்.
 "வீட்டுக்குப் போகலாயாப்பா?" என்-
 றது தலை கவிழ்ந்தபடி கேட்டாள்.
 "வேண்டாம்மா, சற்று நேரம் உன்கட-
 பேசினால் அவசரம் போயாகவேண்-
 டும். வெய்யில் அகோரம் தாங்கமுடியவி-
 ல்லை. அந்தப் பூங்கா வரை நடந்து-
 போகலாமா?" எனக் கேட்டபடி நட-
 க்கத் தொடங்கினார்.

மனம் சங்கடப்படும் வே-
 ளைகளில் எழிலான இயற்கை வளங்கள்
 சிறிது உற்சாகத்தையே தருகிறது. பூங்-
 காவின் குஞ்சுக்குப்பு ராதாவின் மனதை
 இலேசாக்கியது. காற்றில் மிதந்து வந்-
 த பூக்களின் சுகந்தமான வாசனையும்
 காற்றில் அசைந்து ஆடும் செழுமையும்
 ராதாவுக்கு ரசனையை ஏற்படுத்தாவி-
 ட்டாலும், புப்பட்ட. இதயத்திக்கு சற்று
 ஆறுதலைத் தந்தது.

வாழ்க்கையில் ஏற்பட்ட
 தோல்வி அவளை ஊனப்படுத்தியிருந்தது
 தோல்வியை எதிர்கொள்ள முடியாதவ-
 ர்கள் சமூகத்தில் தாழ்ந்தவிட்டதாக,
 ஒரு தவறான கற்பனையில் தம்மை அழி-
 த்துக்கொள்ளவும் முற்பட்டுவருகிறார்கள்
 ராதாவும் அப்படியான ஒரு உணர்வு,
 ஆட்கொள்ள மௌனமாகி நின்றாள்.

"அம்மா ராதா உங்களுக்கு ரகு வந்து
 எல்லாவற்றையும் சொல்லு. அவன்வே-
 று கல்யாணமே பண்ணிட்டானாமே? இதுக்-
 கப்புறமும் நீ அந்த வீட்டிலிருக்கணு-
 மா? உங்கம்மா ரொம்பவும் அழுது -
 கொட்டிக்கிறாள்."

"இதில் எந்தளவு உண்மை இருக்கென்று
 என்மூல் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை,
 ஒருவேளை அதுவே உண்மையாயிருந்தா-

லும், அவர் என்னை மட்டும் விட்டுப்-
 போகவில்லை, அவர் பொண்ணு, மா-
 மா, அத்தையெல்லோரையும் தான் வி-
 ட்டுப் போயிருக்கிறார். ஐப்ப உள்ள
 நிலையில் மாமாவையும் அத்தைய-
 யும் விட்டு விட்டு எப்படியப்பா எ-
 ண்மூல வரமுடியும்?"

"அதுக்காக உன் வாழ்நாளை வீண-
 டிக்கப் போகின்றாயா? தாய் தகப்-
 பனைப் பார்க்க வேண்டியது பெத்-
 த பிள்ளையின் கடமை ஒழிய வாழ்-
 ப்போன உன்தோடு பொறுப்பில்லை
 "நான் அந்த வீட்டுக்கு கால் எடு-
 த்து வைத்தபின் அந்த வீட்டுப் பெ-
 ண் தானேப்பா?"

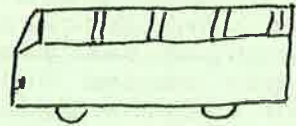
"அம்மா ராதா வாழவேண்டிய வய-
 தில் வாடிப்போய் நிற்கிறாய். நமக்-
 கு இருக்கிற செல்வாக்கில உனக்கு
 மாப்பிளையாக வர எத்தனையோ
 பேர் போட்டி போடுவார்கள். நீ
 மட்டும் சரி என்று சொல்லிவிடு."
 ரங்கநாதன் தன் இரு கரங்களிலு-
 ம் ராதாவை பற்றியபடி இறங்கினு-
 ன்.

"அப்பா நீங்க உங்க பொண்ணை,
 மட்டும் பார்க்கிறீங்க, ஆனால் என்-
 பொண்ணை மறந்திட்டீங்களே. உங்க
 ளால எனக்கு வேற மாப்பிளையை
 தேட முடியும், என் பொண்ணுக்கு,
 வேற அப்பாவைத் தேடித்தர முடி-
 யுமா, "ராதாவின் கண்கள் குளமா-
 சின." என் தலைவிதிக்காக என் கு-
 முந்தையை அனாதையாக்கிவிட்டாள்-
 டேன்." என்று அழுதாள்

"சரிம்மா உன் விருப்பப்படியே-
 செய்வதானாலும். வீட்டோட வந்திர-
 ம்மா. இந்த வேலை வெட்டியெயில்-
 லாம். வேண்டாம். பார்க்கிறவங்க,
 ரங்கநாதன் பொண்ணை கையடிச்ச
 சாப்பிட்டு, என்று பரிகாசம் பங்-
 ணுவாங்க, உன் மாமா அத்தையெ-
 மாசாமாசம் ஏதாவது கொடுத்தி-
 டலாம், என்றார் பச்சாபத்தோடு.

"அப்பா, நான் அவங்ககூட இருந்-
 தா தாவி கட்டினவன் விட்டுட்டு
 டியிட்டான், பாங்கம் அந்தப் பொண்-
 ணு, எல்லாவது வசதியோட இருந்த

வ இப்ப ரொம்பவும் கஸ்டப்படுறா. ன்று சொல்லுவாங்க, நாளைக்கு என் பொண்ணுக்கும் பழிச்சொல் சிடைக்காது. நான் உங்ககூட வந்திட்டா, என்னை எல்லோரும் வாழாவெட்டி, குடும்பம் நடத்தத்தெரியாதவ என்று, சூற்றவாங்க. அதனால நான் இங்கேயே இருப்பதாக முடிவு பண்ணியிட்டேன். காலம். என்னுடைய ஒரு நாள். என் கண்ணீரைத் துடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு காத்திருக்கிறேன்." அவளது யரமெல்லாம் கண்ணீராகப் பெருக்கெடுத்தது. (தொடரும்)

பஸ்கொண்டக்டர்: -உங்களில எத்தனைபேர்?

பயணி: -ஆறு பேர்..

பஸ்கொண்டக்டர்: -இந்தா ஆறு ரிக்கட்,

பயணி: -எங்க வீட்டிலதான் மொத்தம், ஆறு பேர், எனக்கு ஒரு டிக்கட் தா.

பிரபல நாவலாசிரியர் திரு சாண்டில்யன் அவர்கள் அண்மைக்காலத்தில் பெரும் நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பது, தமிழ் எழுத்துலகிற்கும், வாசகர்களுக்கும் பெரும் கவலையை தந்துள்ளது.

"ராஜதிலகம்" எனும் நாவலை எழுதிக்கொண்டிருந்தபோது, 1974ல் இதய நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தார். மீண்டும் வெகுகாலத்தில் பின்பு தற்போது, அவரது முனையின் வலதுபக்கத்தில் சில நுணிய நாளங்கள் சிதைந்து இரத்தம் கட்டிக்கொண்டிருப்பதால் இடது பக்க அவயவங்கள் இயக்கம் இழந்திருக்கின்றன.

தற்போது "அலை அரசி" எனும் நாவல் எழுதிக்கொண்டிருந்தபோது நோய்வாய்ப்பட்டபோதும், தொடர்ந்தும் எழுதும் பணியை மேற்கொண்டுள்ளார்.

இப்படியான முனையில் நாளங்கள் சிதைவடைந்த சிலர் "கோமா"வுக்கே போய்விடுவார்கள், ஆனால் திரு சாண்டில்யனின், மனோதிடமும், நாவல்கள் எழுதிதான் தீருவேன்" என்ற,

உறுதியும் அவரது நோயைக்குணமாக்க உதவுவதாக அவரது டாக்டர், வி. கணேசன், கூறுகிறார். ஏராளமான மக்களின் நலவாழ்த்து காரணமாக தனது வலது கையையும் புத்தியும் பாதிக்கப்படவில்லை, என்கிறார் பெருமையுடன் சாண்டில்யன்.

முடியாத

பயணங்கள்...

M.R வசந்த்

அமைதியான காலப்பொழுது மலரத்தொடங்கியது. எங்கும் ஒரே நிசப்தம். தன் கடமையில் தவறாத கதிரவன், தன்கதிர்க் கரங்களால் திசை எங்கும் ஒளி பரப்பி, தெரு-வெங்கும் புத்தணர்ச்சி பெறச் செய்தான். அந்த வைகறைப் பொழுதில், பலத்தறிப்பிலே நின்றவர்களுடன் நாலும் பஸ்நிற்காக காத்து நிற்கிறேன். எனது மனதிலே எண்ணற்ற சிந்தனைகள்.

பல உள்ளங்களின் மனோவேகத்தை, அவசரத்தை புரிந்து - கொள்ளாமல், பொறுமையுடன் பஸ் வந்தது. அங்கு நின்றகொண்டிருந்த ஒவ்வொருவருக்கும் ஏதோ ஒரு அவசரம். தமது திறமைக்கு தகுந்த, அன்றி ஏதோ வாழ்ந்து சுகவேண்டுமே என்ற எண்ணத்தில் சிடைத்த ஒரு வேலேக்கு செல்வோரும், ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் விரும்பிய விரும்பாத இடங்களுக்குச் செல்பவர்களும் முண்டியடித்து பஸ்ஸில் ஏறிக்

கொள்ள, நான் எனது விட்டுக் - கொடுக்கும் மனப்பான்மையுடன் கடைசி: ஆளாக பஸ்ஸில் ஏறி, நின்றே பயணத்தைத் தொடங்கினேன். எனது சிந்தனை தொடரத்தொடங்கியது.....

சிலநினைவு வாழ்வில் நிரந்தர புத்தியோ, நிரந்தர நினைவுகளோ இல்லை. இவர்களது வாழ்க்கை கடலில் நங்கூரம் இடப்படாத கப்பலேப் போன்றது. ஆனால்,..... நான் விரும்புவது..... சுயமரியாதை, சுதந்திரம்.

ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்வினும் சில கொள்கைகள் உண்டு. அப்படி எனக்கென்றும் சில கொள்கைகள், பிடிப்புக்கள், அபிமானங்கள் இருக்கக்கூடாதா? நாலும் சமுதாயத்தின் ஒரு அங்கம் தானே?

அன்றொருநாள் நாலும் ரவியும் யாழ்ப்பலகலைக்கழகத்

தில் உயிரியல் பிரிவில் இரண்டாம் ஆண்டில் படித்துக்கொண்டிருந்தோம். அந்த வருடம், சுதந்திர தினத்தைப் பசுிக்கரிப்பது என்று, என்ரு எங்கள் மாணவர்களால் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அதன்படி ரவியும், நாளும் எங்கள் நண்பர்களும் இ-ணைந்து வீதி எங்கும் கழப்புக் - கொடி கட்டியும், தெரு, வாகனங்கள் யாவற்றிலும் குண்டுப் பிரசுரங்கள் ஒட்டியும் எங்கள் எதிர்ப்புகளைத் தெரிவித்தோம்.

இத்தியாக பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கந்தையாவின் வீட்டு மதிற் சுவரில் பிரசுரம் ஒட்டும்போது, எதிரே பெரிய இராணுவக் கவச வாகனம் ஒன்று வந்துகொண்டிருந்தது. எல்லோரும், மதிலின் மேலாகப் பாய்ந்து தப்பிக் கொண்டனர். நான் மட்டும் அவர்கள் கையில் சிக்கிக்கொண்டேன். என்னைப் பலாவி இராணுவ முகாமுக்கு கொண்டு சென்றார்கள்.

அங்கு பலவிதமான சித்திரவதைகள் செய்து இயக்கங்களுக்கும் எனக்கும் உள்ள தொடர்பு பற்றி விசாரணைகள் செய்தார்கள். ஏற்கனவே அவர்களது குறிப்பு புத்தகத்தில், எனது பெயர் பதியப்பட்டிருந்தது. நான் ஏற்கனவே, பல்கலைக்கழக ஆய்வுகூடத்தில் - பொட்டாசியம் நைத்திரேற்று எனப்படும் இரசாயனப் பொருளைத் திருடி விடுதலை இயக்கம் ஒன்றிற்கு வெடிகூண்டு செய்வதற்கு - கொடுத்ததாக குறிப்பீடு செய்யப்பட்டிருந்தது.

என்னை விசாரணை செய்த உயர் அதிகாரி குறிப்பு புத்தகத்தைப் பார்வையிட்டபோது தற்செலாக என்னைப்பற்றிய குறிப்பு என் பார்வையிலும் பட்டது. அதைப் பார்த்தபோது எனக்கு ஆச்சரியமும், ஆத்திரமும் தாங்க முடியாமல் இருந்தது:

ஆம், எனது ஆச்சரியத்துக்கு காரணம் என்னைப் பற்றியதகவல்களை பாராளுமன்ற உறுப்பினர் கந்தையாவே கொடுத்திருந்தார். "சமூகத்தில் இப்படி, ஒரு ஹேரோசியா? "தமிழ் ஈழம் வேண்டும் அதற்காக உயிரையும் கொடுப்போம். என்று மேடை, மேடையாக முழக்கமிட்டு, இளைஞர்களை ஆயுதம் ஏந்தவைத்துவிட்டு சுயநலத்துக்காக அவர்களைக் காட்டியும் கொடுக்கும் ஹேரோசு செயலையும் செய்யிறார்கள் எனது மனம் நொந்து, கொண்டேன்.

நடந்து முடிந்த பொதுத் தேர்தலைப் பசுிக்கரிக்கும் படியும், அதில் போட்டியிட வேண்டாம் என்றும் கந்தையாவுக்கும் ஏனைய அபேட்சகர்களுக்கும் எச்சரிக்கை விட்டிருந்தோம்.

பல்கலைக்கழக மாணவர் பேரவைத் தலைவராக நான் இருந்தபடியால், தனக்கும், தன் பதவிக்கும் என்ரு ஆபத்து ஏற்படும் என்ற பயம் காரணமாகவே கந்தையா இத்தகைய இனத்துரோக வேலையைச் செய்துள்ளார் என்பதைப்பற்றி - கொண்டேன்.

இதுபற்றி எனக்கு ஒன்று - மே தெரியாது என்று ஒரேயடியாக மறுத்துக் கூறிவிட்டேன். இருந்தாலும் மூன்று மாதங்கள் தடுப்புக்காவலில் வைத்திருந்து, பின் பலத்த எச்சரிக்கையுடன் என்னை வெளியே செல்லவிட்டார்கள்.

வெளியே வந்ததும், முதல் வேலையாக எம்.பி வீட்டுக்குப் போனேன். எனது நிலையை ஏற்கனவே அறிந்து கொண்ட ஹேரோசி கந்தையா, என்னைக் கண்டதும் போலி அன்புடன் வரவேற்று, கண்ணீர்விட்டு தனக்கு இதுபற்றி ஒன்றும் தெரியாது என்

யு கூறலார். "தம்பி ரகு இப்ப இருக்கிற நாட்டு நிலமையில நீ இப்படி அடிக்கடி என் வீட்டுக்கு வந்து போவது நல்லதில்லை, ஆழிக்கு காற்றர் என்னையும் சந்தேகிப்பார்கள். தயவு செய்து இனிமேல், இங்கே வராதே" என்றார்.

"சீ, நீயும் ஒரு மனிதனா? உங்களை எல்லாம் நம்பி போட்டு போட்டிட்டு வெளியே இருக்குதே ஒரு, கூட்டம், அவர்களெல்லாம் ஒருநாள் உங்களுக்குரோகத்தை புரிந்துகொள்ளும்போது உங்க வம்சமே இந்த மண்ணில் இருக்காது" என்று, அந்த ஈனனின் வீட்டிலிருந்து வெளியேறினான்.

தொடர்ந்து மூன்று மாதங்கள் விரிவுரையில் கலந்துகொள்ளாததால் அந்த வருடம் பரீட்சைக்கு அனுமதி சிடைக்கவில்லை. அத்துடன் தொடர்ந்தும்விசாரணை சந்தேகம் என்று ஆழிக்காற்றர் அடிக்கடி கைது செய்து சென்றதால், அத்துடன் என் படிப்புக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைக்கப்பட்டுவிட்டது.

இலட்சியமும் சுதந்திரவேட்கையும் ஒருபுறமும், எனது குடும்பத்தின் தாழ்ந்த நிலையும் தேவைகளும் மற்றொருபுறமும் போட்டி போட்டது. ஆறு அங்கத்தனரைக்கொண்ட எனது குடும்பம், என் எதிர்காலம் கேள்விக்குறியாக மாறியபோது கலங்கி நின்றது. வீட்டில் மூத்தவனான நான் குடும்பச் சமைக்கு தோள் கொடுக்க உந்தப்பட்டுள்ளேன்.

தகுதிக் கேற்ற வேலையோ, உழைப்புக்கேற்ற கூலியோ இல்லாமல் கடையொன்றில் முன்னூறு ரூபாய் சம்பளத்தில் கணக்காளனாக வேலேக்குச் சேர்ந்தேன்.

நான் வேலேசெய்த கடையின் முதலாளிக்கு, பிணம் தின்றும் கழுக்கு, பணம் விழுங்கும் முதலே என்றும் பல செல்லப்பெயர்கள்.

அங்கு எல்லாமே கலப்படம், பதுக்கல், கொள்ளை ஐலாபம். அரசு பயங்கரவாதத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களிடம் இப்படி ஒரு வகை முதலாளித்துவ சுரண்டல்-இதை நாலும் செய்ய வேண்டியநியதி. அதற்கு என் மனம் ஆடம் தரவில்லை. ஏமாற்ற நினைக்கும் வியாபாரியும், அவனிடம் ஏமாறப்போகும் மக்களையும். எண்ணிப்பார்க்கவே வெறுப்பாக இருந்தது. எட்டு நாள் வேலேசெய்த காசையும் வாங்கிக் கொள்ளாமல் வீடு நோக்கி நடந்தேன்.

அங்கு, அம்மா குளித்துவிட்டு, கரிபடிந்திருந்த பாத்திரத்தை மறுக்கி அருப்பில் வைத்தார். அதிலும் அவளின் கடமை சுத்தம். அம்மாவின் முகத்தை ஒரு நியிடம் பார்க்கிறேன். அம்மாவின் முகத்தில் கன்னக்குழிவு, வலமையின் நவீன ஒலியங்களாய் காட்சியளித்தன, அவள் அருகில் பத்து வயதான கால் ஊனமுற்ற தம்பி மட்டும் இருந்தான். ஏனையோர் பாடசாலைக்குச் சென்றிருந்தனர்.

நான் அம்மாவின் அருகில் அமர்ந்து, "அம்மா. வந்து. . . . நான் வேலையை விட்டுவிட்டேன். . . ."

அம்மாவின் முகத்தில் ஏமாற்றத்தின் எதிரொலியாகக் கவலையின் சாயல் படிந்ததை அவதானித்தேன். "ரகு, நம்ம குடும்ப நிலமையை யோசித்துப் பார்த்தாயா அப்பா" என்றுள்

"அம்மா, எனக்கும் பொறுப்புணர்ச்சி இருக்குதம்மா. ஆனால் என்

இலட்சியத்துக்கும், கௌரவத்துக்கும் மதிப்புக்கிடக்காத இடத்தில் எப்படி அம்மா வேலை செய்யமுடியும்" மரியாதை கலந்தபயத்துடன் அவளிடம் என் நிலை-விழங்கப்படுத்த முயல்கிறேன்.

"நம் போன்றோர் இதை நினைத்துப் பார்த்தால் உலை ஏறுதப்பா" அவள் தன் அனுபவத்தால் புரிந்துகொண்ட வேதாந்தத்தை எனக்கும் புரியவைக்க முயன்றாள். "அம்மா, இந்தச் சமூகத்தின் முதலாளி வர்க்கம், நமது ஏழ்மையைச் சாதகமாக்கிச் சுரண்டி வாழ்வதை இனிமேலும் பொறுக்கமுடியாது. எமது பொறுமையே எம்மை பரம்பரை பரம்பரையாக ஏழ்மைப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறது"

அம்மாவின் கண்களிலிருந்து கண்ணீர் வருவதை உணராமல் இல்லை. அம்மா, அடுப்பின் புகையால் தன் கண்களில் நீர் வடிவதாக நான் நினைக்கட்டும் என்று, சீலைத் தலைப்பால் கண்ணை மூடிக்கொண்டு அழுகிறேன். நான், என் மனதின் அழுகிறேன்.

புனிதமானவை யாவும் புயலாகச் சீறும். என்னைப்பொறுத்தவரை கோபமுள்ளவர்கள், புனிதமானவர்கள்.

சமூகம் என்பது வெறும் தத்துவம். அந்த கடை முதலாளி போன்ற பெரும் முதலாளிகளும் கந்தையா போன்ற எம். பிமார்களும் வாழும் தர்மத்தை மீறிய வாழ்க்கை சமூகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. அவர்கள் குறைகளை பெரிதாக எண்ணுது, மிஞ்சியிருக்கிற வாழ்க்கையை - மெருகுபோட்டு மகிழ்ச்சிற்றனர்.

நான், எனது சிந்தனைவலையில் இருந்து விடுபட்டு பல்லாடல் உள்ள ஒவ்வொருவரையும்

நோக்குகிறேன். ஒவ்வொரு முகம்களும் தற்பாதுகாப்புக்காக கலபமாய் ஒரு புன்னகையுடன், நேரங்களைத் துரத்தும் அவசர உலகில் ஏதோ ஒரு இலக்கை நோக்குகிறார்கள்.

நான் ரிக்கற் இல்லாத, பிரயாணியாய், வாழ்க்கைப்பந்தையத்தில் என்னை முடமாக்கிய பதவிப் பேய்களின், பிணம் திண்ணம் கழுக்களின், சமுதாயத்தின் பச்சோந்திகளின் பொய் முகங்களைக் கிழிக்க வேண்டும் என்று துடிக்கிறேன்.

இன்னும் கொஞ்சநேரத்தில் அம்மாவும், என்னுடன் கூடப்பிறந்தவர்களும் என்னைத் தேடுவார்கள். பின், அவர்களுக்குத் தெரியவரும், நான் சென்று கொண்டிருக்கும் பாதை.

பலி வண்டி, நான் இறங்க வேண்டிய இடத்தை அடைகின்றது. ஊரத்தில் விடியலுக்காகக் காத்து நிற்கும் தோழர்கள் என்னைக்கண்டதும் வரவேற்பதற்காகக்காத்து நின்றார்கள்.

அதன் பின் என் வாழ்க்கையில் எவ்வளவோ மாற்றங்கள், தோழர்களுடன் சேர்ந்து பயிற்சி முகாமுக்குச் சென்று தீவிரப் பயிற்சி எடுத்த ஒரு போராளியானேன்.

அன்றைய நாள் நேற்று நடந்ததுபோலிருந்தது. ஆலுலம் எனது விடியலுக்கான பயணம் நான் - காண்டுகளாகத் தொடர்கின்றது. இடையே எத்தனையோ தோழர்கள் விடியலைத்தேடிப் புறப்பட்ட அந்த விடியலைக் காணாமலே அவர்களின் பயணம் முடிந்து விட்டது.

அவர்களின் அந்தப் புனித பாதையில் அந்த நீண்ட பயணத்தின் தொடராய், நானும் பலி - லாயிரமாகப் பெருகிய எம்தோழர்களுமாய் விடியலைத்தேடி வீரப் பயணத்தைத் தொடர்கிறோம்.

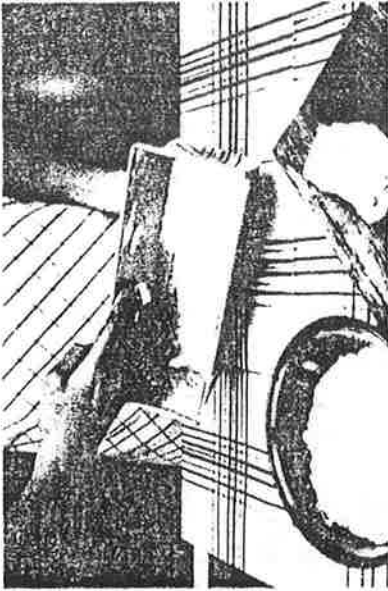
சுமைமயல்கலை

வழுங்குபவர் :- சந்திரா இராஜேந்திரன்,
பட்டம் :- சாமியநாதன் இராஜேந்திரன்.

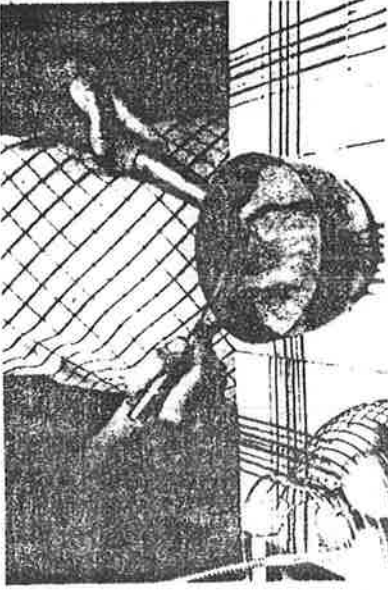
தேவையான பொருட்கள் :- 100 சிராம்
கோதுமை மாவு, 75 சிராம் உருளைக்கி
ழங்கு மாவு, 250 சிராந்துள் சீனி, 50
சிராம் பட்டர், 8 முட்டை, 1 பைக்கற் வ
லிலாந்துள், 1 எலமிச்சம் பழம், சிறிது
உப்பு.

கேக் அச்சின் உட்புறம் பட்டரை அளவாக
சீராகப் பூசவும். (1) சட்டி ஒன்றில்,
முட்டை, சீனி, வனிலா, மெல்லிய சீவலாக்கிய
பாதி எலமிச்சம்பழம், சிறிது உப்பு ஆகியவ
ற்றை ஒன்றாக இட்டு நன்றாக அடிக்கவும். ம
ஞ்சள் நிறம் மாறி வெண் நிறமாக பொங்
சி வரும்வரை தொடர்ந்து அடிக்கவும். (2)
பெரிய சட்டி ஒன்றில் நீரைக் கொதிக்க
வைத்து, அதனுள் கலவையோடான சட்டியை
சட்டியின் அடிப்பாகம் மட்டும் நீருள் புகும்
படி பிடித்துக்கொண்டு சிளறவும். (3) தொட
ர்ந்து களியாக வரும்வரை சிளறவும். (4)
அதன் பின் சட்டியை வெளியே எடுத்து பத்
மாக வரும்வரை நன்றாக கலக்கவும். (5)
நன்றாக அகன்ற கிண்ணத்தில் முட்டையின் கல
வையை ஊற்றி அதனுள் கோதுமை மாவையு
ம் உருளைக்கிழங்குத் தூவலை (மா) யும் -
தூவலும். (6) களியாக வரும்வரை மீண்டும்
நன்றாக அடிக்கவும். (7) உருக வைத்த பட்ட
ரை அதனுள் ஊற்றவும். (8) பதப்படுத்தப்பட்
ட கலவையை தட்டையான அகப்பை ஒன்றி
ன் உதவியுடன் கேக் அச்சினுள் ஊற்றவும். (9)
அச்சினுள் வார்த்த கலவையை பாண் அடுப்
பினுள் (அவண்) 180 சென்டிகிரேட்டில் 35
தொடக்கம் 45 நிமிடம் வரை வேகவைக்கவு
ம். இதன் பின் ஊறவைத்து சுத்தமான தட்டி
ல் கவிழ்த்து பரிமாறவும்.

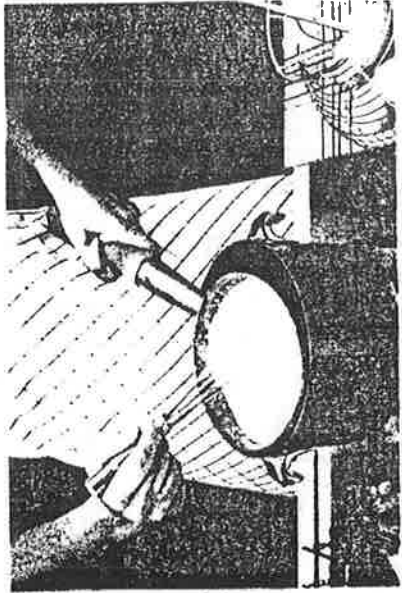
பட்டர் கேக்

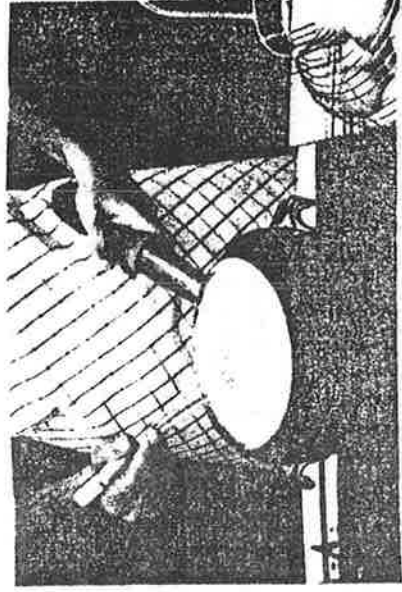
1 கேக் அச்சிங் உள்புறம் பட்டரை
சீராகப் பூசவும்.

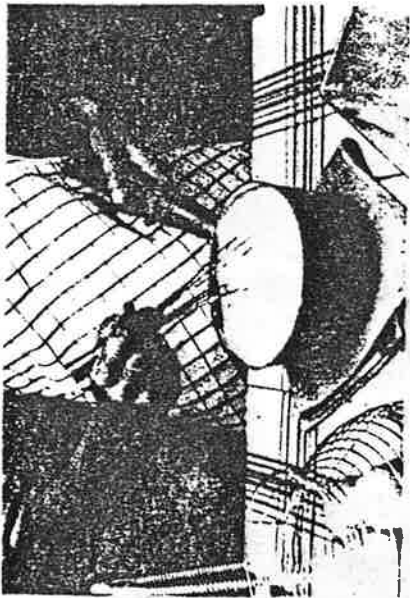
2 சீனியையும் முட்டையையும் வட்டமான
சட்டியிட்டு நன்றாக அடிக்கவும்.

3 சட்டியை கொதிக்கும் நீரில் அமிழ்
த்தி பொங்கும்வரை கலக்கவும்.

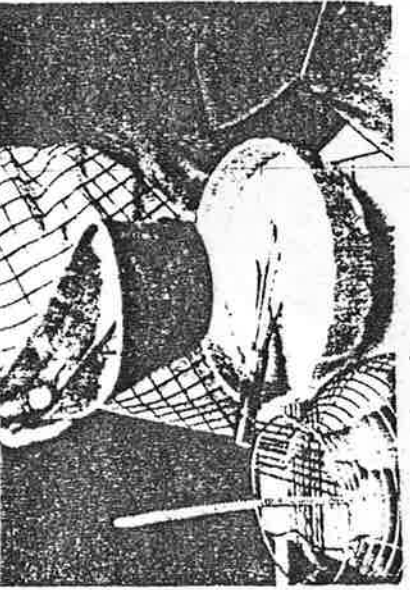
4 சற்று இயக்கிவரும்வரை தொடர்ந்து
கலக்கவும்.

5 கொழிநீரிலிருந்து வெளியே எடுத்த பின்பும் பதமாக வரும்வரை கலக்கவும்.

7 மீண்டும் களியாக வரும்வரை நன்றாக அடிக்கவும்

6 வேறு கிண்ணத்தில் மாற்றி, மாவையும் சிழிந்துத் தூவலையும் அத னுள் தூவவும்.

8 உருக வைத்த பட்டரை ஊற்றிக் சிழிறவும்.

LUXMY

S.A.R.L

ALIMENTATION

ലക്ഷ്മി മിന്നക സുഗന്ധം

പ്രദർശനം , ഉപകരണങ്ങളുടെ ഭരണവാഹി
കമ്പനികൾ, കർമ്മ ഉപകരണങ്ങൾ, കർമ്മ
ഭരണവാഹി ഉപകരണങ്ങൾ, കർമ്മ
കമ്പനികൾ (കർമ്മ) ഉപകരണങ്ങൾ, AUDIO കർമ്മ
കമ്പനികൾ ഉപകരണങ്ങൾ.

No-5, RUE SAUFFROY.
75017. PARIS.
M°:- BROCHANT.
T.P. 42-26-37.66.

ஒவ்வொரு முறை புகை இழுக்கும் பொழுதும் நூற்றுக்கும் மேலான ரஸாயன நஞ்சு பொருட்களை சுவாசிக்கிறீர்கள்

காபன் மோனாக்சைடு, நிக்கோட்டின், நைட்ரிக் ஆக்ஸைடு, நைட்ரஜன் டை ஆக்ஸைட்டு, கைட்ரஜன் சயனைடு, ஆர்ஸனிக், தார் இவை எல்லாம் சிகரட்டுப்புகையில் இருக்கும் நஞ்சுப் பொருட்களில் ஒர் சில. இவை இரத்த அழுத்தத்தை அதிகரிக்கச் செய்கின்றன. இரத்தக் குழாய்களை தடிக்கச் செய்கின்றன. இருதய அடைப்பு மற்றும் புற்று நோய்க்கு காரணமாகின்றன. தார் காற்று புகும் வழிகளிலும் நுரையீரலிலும் ஊடுருவி புற்று நோய்க்கு அடிகோலுகிறது இந்த நோய்க்கு

கான அறிகுறிகள்: இடைவிடாத இருமல், சளியுடன் இரத்தம், மார்புவலி.

இதற்கான அறிகுறிகள் ஏதாவது காணப்பட்டால் உடனடியாக டாக்டரிடம் வைத்திய பரிசோதனை செய்து கொள்ளுங்கள். சிகரட்டு பிடிக்கும் பழக்கத்தை விட்டுவிடுங்கள். அல்லது அந்தப் பழக்கத்தை குறைக்க முயற்சி செய்யுங்கள்.

உங்கள் ஆரோக்கியத்தைப் பேணிக்கொள்ளுங்கள். "நோயற்ற வாழ்வே குறைவற்ற செல்வம்."

உலகெங்கும் பரவும்

போதைவஸ்து

இன்ற மனித சமுதாயம் ஒருபுறத்தில் அணு ஆயுதங்களின் ஆபத்தினை எதிர்ப்போக்கும் அதேவேளையில், அணு ஆயுதத்தினைப் போல சத்தம் உண்டுபண்ணாமலும், பயிர்கள் எரியாமலும், கட்டிடங்கள் அழியாமலும் மனித சமூகத்தை மாத்திரம், அதுவும் மற்றவருக்குத் தெரியாமலே, அழிக்கும் மிகவும் ஆபத்தான ஒரு ஆயுதம் உற்பத்திசெய்யப்பட்டு வருவதுபற்றி மனித சமுதாயம் தகுந்த கவனம் எடுக்காது இருந்துவருவது மிகவும் ஆபத்தானதாகும். இப்படி ஏழாவது கட்டுப்பாடும் இன்றி, பெருமளவில் உற்பத்திசெய்யப்படும் கொடுமான ஆயுதமான தயாதெனில் போதைவஸ்துப்பொருட்களே.

உலக மக்கள் அணு ஆயுதங்களின் உற்பத்தியைத் தடைசெய்யவேண்டும் என்ற குரல் எழுப்புகின்றனர். ஆனால், இவற்றிலும் மிகவும் அபாயமானதும், கொடுமானதுமானதாய் இருக்கும் "உறையெயின்" போன்ற போதைவஸ்துப் பொருட்களின் உற்பத்தியைத் தடைசெய்வது பற்றி உலக மக்கள் அக்கறை செலுத்தாது இருப்பது ஆச்சரியத்திற்குரிய விடயமானது. மேலும், இவற்றின் உற்பத்தியை முற்றாகத் தடைசெய்வதற்கு உலக நாடுகள் தீவிரமாகச் செயற்படாது இருப்பது ஆராய்ச்சிக்கு உட்படுத்தப்படவேண்டிய விடயமே.

அணு ஆயுதங்கள் சில குறிப்பிட்ட நாடுகளினுடன்தான் உற்பத்திசெய்யப்படுகின்றன. இவைகளின் ஆபத்தான களை அறிந்தனர்ந்த நிலையிலும், இவற்றினை "ஆயுதம்" எனக் கருதுவதானும், இவற்றினை உற்பத்திசெய்யும்

யும் நாடுகள் இவற்றினைத் தகுந்த பாதுகாப்புடனும், இவற்றினது உற்பத்தியை தமது கட்டுப்பாட்டினுள்ளும் வைத்துள்ளன. அதே வேளையில், இந்த அணு ஆயுதங்களை ஏவுகணிகளில் பொருத்துவதன்மூலமும், கப்பல்களிலும், விமானங்களிலும் காவல்த்திரிவதன்மூலமும் முழு உலகமுமே பெரும் ஆபத்தினை இந்த நாடுகளினால் எதிர்ப்போக்குகின்றது.

ஆனால், போதைவஸ்துக்கள் சாதாரண ஒருவரால் உற்பத்திசெய்யக்கூடியதாக இருப்பதுடன், இன்ற அது சுலபமாக எவரது கைகளிலும் சிடைக்கக்கூடியதாக இருப்பது அவை நிலைமைகளை மிகவும் அபாயமாக்கியுள்ளன. போதைவஸ்துப் பொருட்களின் உற்பத்தியைத் தடைசெய்வதற்கு மனித சமுதாயம் ஒருங்கிணைந்து செயற்படவேண்டியிருப்பதுடன், அதனை அழிப்பதில் ஈடுபடுவது ஒவ்வொரு மனிதனினதும் தற்போதய பெரும் கடமைகளில் ஒன்றாகவும் உள்ளது. இதனை நடைமுறைப்படுத்துவதாயின் உலக நாடுகளின் அரசுகள் ஒருங்கிணைந்து செயற்படவேண்டியது அவசியமாகிறது.

ஆயுதங்களும், போர்-கருவிகளும் முன்னேற்றமடைந்த நாடுகளினால் பெருந்தொகையாக உற்பத்தி செய்யப்பட்டு, மனித அழிப்புவேலைகளுக்கும், நாசகாரவேலைகளுக்கும் முன்னேற்றமடையாத நாடுகளுக்கு பெருந்தொகையான பணத்திற்கு விற்கப்படுகின்றன. குறிப்பாக, மேற்கத்தய நாடுகள் ஆயுதங்களையும், போர்-கருவிகளையும் உற்பத்திசெய்து, முன்னேற்ற

போதை வஸ்துக்கு அடிமையாகிவிட்ட நம் தாயகத்து இளைஞர்கள். நாளை நம் சந்ததியை இந்த அழிவிடுந்து மீட்போம்.

போதை வஸ்து உற்பத்தியும், கடத்தப்படும் மார்க்கமும்.

றம் அடையாத நாடுகளுக்கே பெருமளவு பணத்திற்கு விற்கின்றன. அதே வேளையில், முன்னேற்றம் அடையாத நாடுகள், குறிப்பாக ஆசிய நாடுகள், "உறையின்" என்ற அழிப்புப் போதைவஸ்தினை பெருந்தொகையாக உற்பத்திசெய்து, மக்களை அழிப்பதற்குப் பெருந்தொகையான பணத்திற்கு விற்கின்றன. உற்பத்திசெய்யப்படும் பொருளும், உற்பத்திசெய்யப்படும் நாடுகளும் வேறுபாடுகள் இவை இரண்டிற்கும் இடையே காணப்படும் போதிலும், விளைவுகளைப் பொறுத்தமட்டிலும், விற்பனையாளர்களது கொள்கைகளைப் - பொறுத்தமட்டிலும் இவைகளிடையே நெருங்கிய தொடர்புகளை நாம் காணமுடிகிறது. இவைகள் இரண்டும் அடிப்படையில், மனித வர்க்கத்தினது அழிவுகளுடாக தமது நலன்களுக்காக முதலாளித்துவ சிந்தனையாளர்களால் உற்பத்திசெய்யப்பட்டு, விற்கப்படும் பொருட்களாகும்.

மேற்கத்திய நாடுகளினது ஆயுத உற்பத்தியும், வினியோகமும் எப்படி நிறுத்தப்படவேண்டியதாக உள்ளதோ அதைப்போலவே, ஆசிய நாடுகளிலும் உற்பத்திசெய்யப்பட்டு, வினியோகிக்கப்படும் உறையின் போன்ற போதைவஸ்துக்களின் உற்பத்தியும், வினியோகமும் நிறுத்தப்படவேண்டியுள்ளது.

இன்று அணு ஆயுதங்களின் உற்பத்தியினையும், வினியோகத்தையும், நிறுத்தவதுபற்றி எப்படி உலக நாடுகளினால் விவாதிக்கப்படுகிறதோ, அதேபோலவே உறையினதும் உற்பத்திபற்றியும், வினியோகம் பற்றியும் ஒருவித போலியான முறையில் விவாதிக்கப்படுகின்றது. அமெரிக்காவில் ரீகன் நிர்வாகம் போதைவஸ்துப்பிரச்சனை பற்றிக் கூச்சலிடும் அதே வேளையில், அதுபற்றி ரூஉ.ஃ.சிய சிறைமலிமும் இருந்து கூச்சல்கள் கேட்கக்கொடங்கியுள்ளன. அதுமாக்கிரமல்ல, மிகவும் குறையாக

லமாக இதுபற்றி டெல்சியிலும், சிறீலங்காவின் கொழும்பிலும் கூக்குரல் கேட்பதுடன், தமிழீழப்பகுதிகளில் இருந்தும் கூக்குரல் கேட்கக்கொடங்கியுள்ளது.

மனித வர்க்கத்திற்கே ஆபத்தினை ஏற்படுத்தும் இந்த போதைவஸ்துப்பொருட்களின் உற்பத்தியும் கடக்கவும், வினியோகமும் உடனடியாகத் தடுத்து நிறுத்தப்படவேண்டிய ஒன்றே. ஆனால், இங்கு எழும் முக்கிய பிரச்சனை என்னவென்றால், போதைவஸ்தினால் மக்களின் அழிவைக்காப்பாற்றுவதற்கு என்ன வழிமுறைகளைக் கையாளவேண்டும் என்பவற்றை ஆராய்ந்து செயற்பட முற்படும்போதுதான் நாம் "அரசியல்" என்பதின் ஊடுருவலை அங்கு அவதானிக்க முடியும், உணரமுடியும். போதைவஸ்துப் பொருட்களின் உற்பத்தியிலும், வினியோகத்திலும் "உள்நாட்டு அரசியல்", "சர்வதேச அரசியல்" என்பவை ஒன்றுக்கக் கலந்துள்ளன எனக் கூறும்போது அது ஒருவருக்கு ஆச்சரியத்தைக் கொடுப்பதுடன், பிழையானதாகவும் தோன்றலாம். ஆனால், அது முழு உண்மையாகும்.

இன்றைய நிலையில், உறையின் மற்றம் கொக்கேயின் போன்ற போதைவஸ்துக்கள் ஒருசில குறிப்பிட்ட நாடுகளினல்தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றன. இவற்றில் உறையின் என்பது "அபின்" என்ற போதைவஸ்திலிருந்தே தயாரிக்கப்படுகிறது. "அபின்" (அதாவது) என்பது "பொப்பி" () செடியிலிருந்து பெறப்படுகிறது. இந்தப் பொப்பிச் செடியானது தாய்லாந்து-பர்மா பகுதிகளில் செழித்து வளர்வதுடன் லாவோஸ், பாக்கித்தான், ஆப்கானிய கைபர் கணவாய் பகுதிகள், ஈரான், துருக்கி, சிரியா, மற்றும் மெக்சிக்கோ போன்ற இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளிலும்

நன்கு வளர்கிறது. உலகின் 80% மாண உறையின் ஆணை பர்மா, தாய்லாந்து, பாகிஸ்தான், ஆப்கானிஸ்தான், ஈரான், துருக்கி என்ற நாடுகளில்தான் உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது.

"கொக்கேயின்" என்ற போதைவஸ்தானை "கொக்கா" (Cocaine) செடி இலையிலிருந்து செய்யப்படுகிறது. இந்த கொக்கா செடியானது மத்திய அமெரிக்க நாடுகளிலும் தென்-அமெரிக்க நாடுகளிலும் பெருந்தொகையாக வளர்கின்றன.

ஆனால் இந்தச் செடிகளை வளர்ப்பதைத் தடைசெய்யவோ அல்லது உறையின், கொக்கேயின் உற்பத்தியைத் தடைசெய்யவோ முடியாத உள்ளதென இந்த நாடுகளின் அரசுகள் கருவதிலும், போதைவஸ்து உற்பத்தியை பலவந்தமாக தடைசெய்வதற்கு வல்லரசுகளும், மற்றைய நாடுகளும் முயற்சியெடுக்காத இருப்பதினம்தான் நாம் இந்த நாடுகளின் உள்நாட்டு அரசியலினதும், சர்வதேச-அரசியலினதும் தீவிரமான ஊடுருவலை நாம் காணமுடியும்.

மேலும், போதைவஸ்துக்களை உற்பத்தி செய்யும் நாடுகளில் இருந்து வெளிநாடுகளுக்குக் கடத்தப்பட்டு, விற்பனை செய்யப்படும் மட்டத்தில் கட்டுப்பாடுகள் கொண்டுவரப்படுவது மேற்கத்திய நாடுகளுக்கிடையே-அரசியற் கொள்கைகளை நன்கு வெளிப்படுத்துகிறது.

போதைவஸ்துக்கள் எப்படி ஒரு ஊரோப்பியருக்கும், அமெரிக்கருக்கும் ஆபத்தானதோ அதேபோலவே தான் ஒரு ருஷ்யருக்கும், இந்தியருக்கும், எல்லா நாட்டு மக்களுக்கும் ஆபத்தினை ஏற்படுத்தும். உலகில் எந்தவொரு மனிதனுக்கும் சமனை விதத்தில் ஆபத்தினை உண்டுபண்ணும் இந்த போதைவஸ்துக்களின் உற்பத்தியையும், விநியோகத்தையும் சகல நாடுகளும், மக்களும், அரசுகளும் ஒ

ருங்கிணைந்து தடுத்துநிறுத்த செயற்படுவதே மனித-சமூகத்திற்கு ஆற்றும் தொண்டுகளில் ஒன்றாகும் உலக நாட்டு மக்களை அழிவுகளில் இருந்து காப்பாற்றவும், அவர்களின் நலன்களுக்காகவும், முன்னேற்றத்திற்காகவும் செயற்படுவதாகக் கூறும் மேற்கத்திய நாடுகளும், சிழக்கு-நாடுகளும் இவற்றினைச் செய்ய ஒருங்கிணைந்து செயற்படுவது மிகவும் முக்கியமாகிறது.

ஆனால், இன்றைய நிலையில், மேற்கத்திய நாடுகளும், சில சந்தர்ப்பவாதக் கொள்கைகளை உடைய நாடுகளும், தமது சுய நலன்களை மாத்திரம் கருதியே இன்று செயற்படுகின்றன. மேற்கத்திய நாடுகள் இப்பிரச்சனைக்கு அடிப்படையில் பரிகாரத்தினைத் தேடிக்கொள்ளாது, இடைமட்டத்திலேதான் தேடிக்கொள்கின்றன. உலகின் போதைவஸ்து பிரச்சனைக்கான பரிகாரம் உண்மையில் போதைவஸ்து உற்பத்தியைத் தடைசெய்வதில்தான் தங்கியுள்ளது. இந்த நிலையில் மேற்கத்திய நாடுகள் போதைவஸ்து உற்பத்திசெய்யும் நாடுகளில் போதைவஸ்து உற்பத்தியைத் தடைசெய்யத் தீவிரமாகச் செயற்படாது, போதைவஸ்துக்கள் தமது நாடுகளுள் கடத்தப்படுவதைத் தடைசெய்வதில் மாத்திரம் தீவிரமாக ஈடுபட்டுள்ளன. மேற்கத்திய நாடுகளின் இந்தச் செயற்பாடானது ஆராயப்படவேண்டிய ஒரு முக்கிய விடயமாகும்.

போதைவஸ்துக்களைப் போன்ற நாசகாரக் கருவியான அலு ஆயுதங்களையும், மற்றைய ஆயுதங்களையும் ஒரு நாடு உற்பத்திசெய்ய முற்படும்போது இந்த மேற்கத்திய நாடுகள் அவற்றின் உற்பத்தியைத் தடைசெய்ய

பொருளாதாரத் தடைகளையும், மிரட்டல்களையும் செய்வதுடன், நிதி உதவிகளையும் நிறுத்தி பலவிகித நெருக்கடிகளைக் கொடுக்கின்றன. ஆனால், போதைவஸ்து உற்பத்தியைத் தடைசெய்வதைப் பொறுத்தமட்டில் இப்படியான மிரட்டல்கள் இல்லாது இடைமட்ட அணுகுமுறையே கையாளப்படுகிறது. இதற்கு இரண்டு முக்கிய அடிப்படைக்காரணங்கள் இருக்கமுடியும். அவையாவன:

1) அடிப்படையில், முதலாளித்துவத்தின் சுயநலக்கொள்கைகள்.

2) போதைவஸ்து உற்பத்தியை தடுத்த நிறுத்தவோ அல்லது பலவந்தமாக உற்பத்தியைத் தடுத்த நிறுத்தும் நடவடிக்கைகளை மேற்கத்தய நாடுகள் எடுக்கமுடியாத நிலை என்பனவாகும்.

பிரரசைச் சுரண்டுவதன்மூலம் நன்மைபெறும் முதலாளித்துவக் கொள்கையினை உடைய நாடுகள் தம்மையும், தமது மக்களையும் மாத்திரமே பேணிப்பாதுகாக்கும் நோக்கத்தை கொண்டிருக்கமுடியும். அடிப்படையில் மற்றவரின் அழிவிலே தமது நன்மைகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளும் முதலாளித்துவ கொள்கையினை உடைய நாடுகள் பரந்தபட்டரீதியில், உலக மக்களின் நலனை எண்ணிச் செயற்படும் என எதிர்பார்ப்பது மடமையாகும்.

அடுத்ததாக, போதைவஸ்துக்களைப் போலவே, மக்களை அழிக்கும் அணு ஆயுதங்களையும், போர்கருவிகளையும் உற்பத்திசெய்து, பணத்திற்காக விற்பனைசெய்யும் இந்த முதலாளித்துவ மேற்கத்திய நாடுகளின் கொள்கைக்கும், போதைவஸ்துக்களை உற்பத்திசெய்து பணத்திற்காக விற்பனைசெய்யும் ஒருவருக்கும் கொள்கையளவில் வேறுபாடு அற்ற நிலையில், தர்க்கரீதியில் முதலாளித்துவம் போதைவஸ்து உற்பத்தியையும், விற்பனையையும் எதிர்க்கமுடியாதது.

ஆனால், சந்தர்ப்பவாதக் கொள்கைகளையுடைய இந்த மேற்கத்தய நாடுகள், தமது நாட்டு மக்களுக்கும், தமது நாட்டிற்கும் மாத்திரமே உற்பத்திசெய்யப்படும் போதைவஸ்துகளால் பெருமளவில் ஆபத்து ஏற்படுகிறது எனக் கண்டநிலையில், அந்த குறிப்பிட்ட நாடுகளில் மாத்திரம், ஜப்பானின் மீது அணு குண்டினைப் போட்டது போல, தமது படைகளை அனுப்பி போதைவஸ்து உற்பத்தியை தடைசெய்வதற்கான நேரடி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபடுகின்றன. உதாரணமாக, இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் உற்பத்தி செய்யப்படும் போதைவஸ்துக்களில் பெரும்பாகம் அமெரிக்காவிற்கு மாத்திரமே கடத்தப்படும் நிலையில், அமெரிக்கா தனது படைகளை இந்த நாடுகளுக்கு அனுப்பி, போதைவஸ்தினை உற்பத்தியை இந்த நாடுகளில் தடைசெய்வதில் தீவிரமாக ஈடுபடுகிறது. ஆனால், அதேவேளையில் ஆசிய நாடுகளில் உற்பத்திசெய்யப்படும் போதைவஸ்துக்கள் தமது நாட்டினர் எவ்வளவு தொகையில் எந்த நாடுகளில் இருந்து கடத்தப்படுகிறதோ அதற்கு ஏற்ற விதத்தில் வேறு முறைகளைக் கையாண்டு போதைவஸ்துக் கடத்தலைத் தடைசெய்ய செயற்படுகிறது.

ஆசிய நாடுகளில் போதைவஸ்துக்கள் உற்பத்திசெய்வதை மேற்கத்தய நாடுகள் பலவந்தமாகக் கடைசெய்யாது இருப்பதற்கு மறுமொரு முக்கிய காரணமாக இருப்பது இந்த நாடுகளின் சர்வதேச அரசியலே!

உறையின், மற்றும் போதைவஸ்துக்களை பெருமளவில் உற்பத்திசெய்யும் நாடுகளில் பெரும்பான்மையானவை இந்த மேற்கத்தய முதலாளித்துவ நாடுகளின் நெருங்கிய சினேக நாடுகளும், நம்பிக்கையான கைக்கூலிகளுமே!

தொடரும்

குறுக்குவழிச் சூழ் போட்டி

இலக்கம் 01

1 அ	2 ஆ	3 இ	4 ஈ	5 ஊ	6 எ	7 ஏ	8 ஐ	9 ஓ	10 ஔ	11 ஶ	12 ஸ	13 ஹ	14 ஺	15 ஻	16 ஼	17 ஽	18 ண	19 ஶ	20 ஷ	21 ஸ	22 ஹ	23 ஺	24 ஻	25 ஼	26 ஽	27 ண	28 ஶ	29 ஷ	30 ஸ	31 ஹ	32 ஺	33 ஻	34 ஼	35 ஽	36 ண	37 ஶ	38 ஷ	39 ஸ	40 ஹ	41 ஺	42 ஻	43 ஼	44 ஽	45 ண	46 ஶ	47 ஷ	48 ஸ	49 ஹ	50 ஺	51 ஻	52 ஼	53 ஽	54 ண	55 ஶ	56 ஷ	57 ஸ	58 ஹ	59 ஺	60 ஻	61 ஼	62 ஽	63 ண	64 ஶ	65 ஷ	66 ஸ	67 ஹ	68 ஺	69 ஻	70 ஼	71 ஽	72 ண	73 ஶ	74 ஷ	75 ஸ	76 ஹ	77 ஺	78 ஻	79 ஼	80 ஽	81 ண	82 ஶ	83 ஷ	84 ஸ	85 ஹ	86 ஺	87 ஻	88 ஼	89 ஽	90 ண	91 ஶ	92 ஷ	93 ஸ	94 ஹ	95 ஺	96 ஻	97 ஼	98 ஽	99 ண	100 ஶ	101 ஷ	102 ஸ	103 ஹ	104 ஺	105 ஻	106 ஼	107 ஽	108 ண	109 ஶ	110 ஷ	111 ஸ	112 ஹ	113 ஺	114 ஻	115 ஼	116 ஽	117 ண	118 ஶ	119 ஷ	120 ஸ	121 ஹ	122 ஺	123 ஻	124 ஼	125 ஽	126 ண	127 ஶ	128 ஷ	129 ஸ	130 ஹ	131 ஺	132 ஻	133 ஼	134 ஽	135 ண	136 ஶ	137 ஷ	138 ஸ	139 ஹ	140 ஺	141 ஻	142 ஼	143 ஽	144 ண	145 ஶ	146 ஷ	147 ஸ	148 ஹ	149 ஺	150 ஻	151 ஼	152 ஽	153 ண	154 ஶ	155 ஷ	156 ஸ	157 ஹ	158 ஺	159 ஻	160 ஼	161 ஽	162 ண	163 ஶ	164 ஷ	165 ஸ	166 ஹ	167 ஺	168 ஻	169 ஼	170 ஽	171 ண	172 ஶ	173 ஷ	174 ஸ	175 ஹ	176 ஺	177 ஻	178 ஼	179 ஽	180 ண	181 ஶ	182 ஷ	183 ஸ	184 ஹ	185 ஺	186 ஻	187 ஼	188 ஽	189 ண	190 ஶ	191 ஷ	192 ஸ	193 ஹ	194 ஺	195 ஻	196 ஼	197 ஽	198 ண	199 ஶ	200 ஷ	201 ஸ	202 ஹ	203 ஺	204 ஻	205 ஼	206 ஽	207 ண	208 ஶ	209 ஷ	210 ஸ	211 ஹ	212 ஺	213 ஻	214 ஼	215 ஽	216 ண	217 ஶ	218 ஷ	219 ஸ	220 ஹ	221 ஺	222 ஻	223 ஼	224 ஽	225 ண	226 ஶ	227 ஷ	228 ஸ	229 ஹ	230 ஺	231 ஻	232 ஼	233 ஽	234 ண	235 ஶ	236 ஷ	237 ஸ	238 ஹ	239 ஺	240 ஻	241 ஼	242 ஽	243 ண	244 ஶ	245 ஷ	246 ஸ	247 ஹ	248 ஺	249 ஻	250 ஼	251 ஽	252 ண	253 ஶ	254 ஷ	255 ஸ	256 ஹ	257 ஺	258 ஻	259 ஼	260 ஽	261 ண	262 ஶ	263 ஷ	264 ஸ	265 ஹ	266 ஺	267 ஻	268 ஼	269 ஽	270 ண	271 ஶ	272 ஷ	273 ஸ	274 ஹ	275 ஺	276 ஻	277 ஼	278 ஽	279 ண	280 ஶ	281 ஷ	282 ஸ	283 ஹ	284 ஺	285 ஻	286 ஼	287 ஽	288 ண	289 ஶ	290 ஷ	291 ஸ	292 ஹ	293 ஺	294 ஻	295 ஼	296 ஽	297 ண	298 ஶ	299 ஷ	300 ஸ	301 ஹ	302 ஺	303 ஻	304 ஼	305 ஽	306 ண	307 ஶ	308 ஷ	309 ஸ	310 ஹ	311 ஺	312 ஻	313 ஼	314 ஽	315 ண	316 ஶ	317 ஷ	318 ஸ	319 ஹ	320 ஺	321 ஻	322 ஼	323 ஽	324 ண	325 ஶ	326 ஷ	327 ஸ	328 ஹ	329 ஺	330 ஻	331 ஼	332 ஽	333 ண	334 ஶ	335 ஷ	336 ஸ	337 ஹ	338 ஺	339 ஻	340 ஼	341 ஽	342 ண	343 ஶ	344 ஷ	345 ஸ	346 ஹ	347 ஺	348 ஻	349 ஼	350 ஽	351 ண	352 ஶ	353 ஷ	354 ஸ	355 ஹ	356 ஺	357 ஻	358 ஼	359 ஽	360 ண	361 ஶ	362 ஷ	363 ஸ	364 ஹ	365 ஺	366 ஻	367 ஼	368 ஽	369 ண	370 ஶ	371 ஷ	372 ஸ	373 ஹ	374 ஺	375 ஻	376 ஼	377 ஽	378 ண	379 ஶ	380 ஷ	381 ஸ	382 ஹ	383 ஺	384 ஻	385 ஼	386 ஽	387 ண	388 ஶ	389 ஷ	390 ஸ	391 ஹ	392 ஺	393 ஻	394 ஼	395 ஽	396 ண	397 ஶ	398 ஷ	399 ஸ	400 ஹ	401 ஺	402 ஻	403 ஼	404 ஽	405 ண	406 ஶ	407 ஷ	408 ஸ	409 ஹ	410 ஺	411 ஻	412 ஼	413 ஽	414 ண	415 ஶ	416 ஷ	417 ஸ	418 ஹ	419 ஺	420 ஻	421 ஼	422 ஽	423 ண	424 ஶ	425 ஷ	426 ஸ	427 ஹ	428 ஺	429 ஻	430 ஼	431 ஽	432 ண	433 ஶ	434 ஷ	435 ஸ	436 ஹ	437 ஺	438 ஻	439 ஼	440 ஽	441 ண	442 ஶ	443 ஷ	444 ஸ	445 ஹ	446 ஺	447 ஻	448 ஼	449 ஽	450 ண	451 ஶ	452 ஷ	453 ஸ	454 ஹ	455 ஺	456 ஻	457 ஼	458 ஽	459 ண	460 ஶ	461 ஷ	462 ஸ	463 ஹ	464 ஺	465 ஻	466 ஼	467 ஽	468 ண	469 ஶ	470 ஷ	471 ஸ	472 ஹ	473 ஺	474 ஻	475 ஼	476 ஽	477 ண	478 ஶ	479 ஷ	480 ஸ	481 ஹ	482 ஺	483 ஻	484 ஼	485 ஽	486 ண	487 ஶ	488 ஷ	489 ஸ	490 ஹ	491 ஺	492 ஻	493 ஼	494 ஽	495 ண	496 ஶ	497 ஷ	498 ஸ	499 ஹ	500 ஺
--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	--------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	---------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

1. வடக்கு சிழக்கில் தமிழ்மக்கள் தற்போது இந்தப் பயயின்றி வாழ்வதாகத் தெரிகிறது.
2. அறிவைப்புகட்டும் இவர் இங்கு குழம்பி நிற்கிறார்.
3. இதில் நம்பிக்கை உள்ளவர்கள் மன அமைதியைத் தேடி இங்கு செல்கிறார்கள்.
4. பிறப்பிடம் சிக்கனமானாலும் அஞ்சாமல் அங்கிருந்து புறப்பட்டு சிழக்கில் கொட்டியாரம் வந்து சேரும் இதை இப்படி அழைப்பார்கள்.
5. பெண்ணைப் பெற்றவர் தலைவணங்கியேயாக வேண்டும் என்று இந்த முனிவரால் உலகுக்கு உணர்த்தப்பட்டதாக இந்த மத வரலாறு கூறுகின்றது.
6. முதல் பிரசுரத்தில் இப்போட்டி பிரசுரிக்கப்படுமா? எனக்-கேட்டதற்கு இப்பத்திரிகை ஆசிரியர் அளித்த பதில் இங்கு தலை கீழாகப் போயுள்ளது.
7. தமிழ்நாட்டில் போராடிகளின் இடவேளையினை எதிர்கொள்ள முடியாத இராணுவத்தினர் தமது முகாம்களுக்குள்ளேயே முடங்கிச் சிடப்பதாகச் செய்திகள் கூறுகின்றன.
8. எதிரி என்பதன் மறுசொல் இதுவாகும்.
9. இவனின் கைவண்ணத்தால் உருவானவை காலத்தால் அழியாதவை.
10. தற்போது இயக்கங்கள் நாடுவது இப்பலத்தையே.
11. இந்தியாவின் இந்த நிலமை இலங்கை அரசால் ஜெபிரயோகம் செய்யப்படுவதைப் பல நாடுகள் வன்மையாகக் கண்டிக்கின்றன.

1. இப்பகுதியில் அமைந்துள்ள இயற்கைத் துறைமுகத்தைத் தமக்குச் சாதகமான தளகேந்திரமாக அமைக்கும் நோக்குடனேயே பல வல்வரசுகள் இலங்கைக்கு உதவி செய்கின்றன.

2. இக்காலகட்டத்தில் த.வி.சுட்டணி இலங்கை அரசுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்துவதை இப்படியாக உள்ளதென விமர்சிக்கப்படுகிறது.

12. குழம்பி வரும் இசுசுட ஒன்றுசேர்ந்த சூடமைக்கும், ஆலல் நம்மவர்க்கு இந்த உண்மை இவ்வவரை புரியவல்லே.

13. வடமாகாணத்தில் முதன்முதலாக மிஷ்தறி ஆலை குழம்பி நிற்கும் இந்த ஊரில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

14. . . . வாசகத்துக்கும் உருகாதார் ஒருவாசகத்துக்கும் உருகார் என்பது முதுமொழி.

15. நண்பனை இப்படியும் அழைக்கலாம்.

9. இதை உருவாக்கும் ஆலை பழமரச்சேனையில் இருக்கிறது. அது இங்கே குழம்பி நிற்கிறது.

16. இது உண்ப்பேசிப்பேசியே பலர் பலரைக் குழம்பி வருகிறார்கள், அதனால் இங்கும் இது குழம்பி நிற்கிறது.

17. ஈரடியால் மூலகையும் அளந்தது யது என்பர்.

11. ஈழமக்கள் தமது விடிவிற்கு யோராளிகளில் இது உணவைத் தள்ளார்கள்.

18. களத்தில் பலியாகும் போராளியை மக்கள் இப்படித்தான் அழைப்பார்கள்.

இப்போட்டியில் பங்குபற்றி, சரியான விடை அனுப்பும் அதஸ்ட்டசாவிக்கு 200 பிராங்கு பரிசாக அளிக்கப்படும். ஒருவர் எத்தனை விண்ணப்பங்களும் அனுப்பலாம். தாயகத்தில் பிரசுரிக்கப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் மட்டுமே ஏற்றுக் கொள்ளப்படும். விண்ணப்பம் அனுப்பவேண்டிய கடைசித்திகதி, 15, கார்த்திகை, 1986. அசிரியர் குழுவைச் சார்ந்த எவரும் போட்டியில் கலந்துகொள்ள அனுமதிக்கப்பட மாட்டாது. ஆசிரியர் குழுவின் தீர்ப்பே இதன் இறுதி முடிவானதாகும்.

அனுப்பவேண்டிய முகவரி: -

"THAYAHAM"

6, RUE DU MOULIN JOLY

75011 PARIS

இதன் விடையும் பரிசு பெறுபவர் பற்றிய விபரம் அடுத்த இதழில் வெளியாகும்.

பாவனையாளர்களுக்கோர் நற்செய்தி !

குறைந்த விலையில் தரமான பொருட்களைப் பெற்றிட

ஸ்ரீ ஜங்கரன் ஸ்ரோர்ஸ்

* வீடியோ, ஒடியோ கசற்

* அலங்காரப் பொருட்கள்

* மங்கையர் மனங்கவரும் நவீன டிசைன்களில்
வண்ணச் சேலைகள்

● சாய்ப்புச்சாமான்கள்

ஆகியவற்றிற்கும் விஜயம் செய்யுங்கள்

ஸ்ரீ ஜங்கரன் ஸ்ரோர்ஸ்

7, RUE JULES VERNE PARIS-75011

Tel - 43 38 28 57

Metro - BELLEVILLE

எமது உளம் கணிந்த தீபாவளி வாழ்த்துக்கள்

நீங்கள் எழுத்தாளர் ஆகலாம்

ஒவ்வொரு மனிதனும் பல தரப்பட்ட பிரச்சனைகளை எதிர் நோக்குகிறான். அது போலவே நீங்களும் எத்தனையோ பிரச்சனைகள், திசிலாட்டு சம்பவங்கள், நீங்கள் மற்றவர்கள் மூலமாக அறிந்துகொண்ட மனதைத் - தொடும் சம்பவங்கள், இவற்றை சற்றழிகைப்படுத்தி எழுதுங்கள். திரும்பத் திரும்ப எழுதிக்கொண்டே இருங்கள், உங்கள் மனம் திருப்திப்படும்வரை எழுதுங்கள். எழுதியவற்றை உங்களைப் - போல் ஆர்வமுள்ள உங்கள் நண்பர்களிடம் கொடுத்த ஆலோசனை கேளுங்கள். ஓரளவு திருப்தி ஏற்படும் பட்சத்தில், உங்கள் வளர்ச்சியில் அக்கறை செலுத்தக்கூடிய ஒரு எழுத்தாளரின் ஆலோசனையைப் பெறுங்கள். பிட்சயம் நீங்களும் ஒரு எழுத்தாளர், ஆகலாம்.

ஒரு பத்திரிகைக்கு கதை எழுதுவதற்கு புலவர் பட்டமோ அல்லது பண்டிதர் படிப்போ தேவையில்லை. ஆனால் இலக்கண அறிவு கட்டாயம் வேண்டும். இலக்கணப் பிழையில்லாமல் எழுதுவதற்கு தொடர்ந்து, தரமான நல்ல புத்தகங்களைப் படித்துவாருங்கள்.

ஒரு சம்பவம் மட்டும் கதைக்குரிய கருவாக அமைந்துவிடாது. சிக்கல், அதை விடுவித்தல் என்ற, இல்லாமல் ஒரு சம்பவத்தை எப்படி அழகாக வர்ணித்தாலும் அது கதையாகிவிடாது. அது ஒரு கட்டுரையாகவே இருக்கும்.

சிக்கல் ஒன்றையும் - சொல்லி, அது விடப்பட்ட முறையையும்

சொல்லும்போதுதான் கதையாகிறது. உதாரணமாக, ஒரு பெண்ணும் ஒரு ஆணும் திருமணம் செய்து கொண்டார்கள், எஃப் ஒரு சம்பவம். ஆனால் இந்தத்திருமணம் மூலமோ அல்லது இத்திருமணத்தின் பின்போ ஒரு எதிர் பாராத, விரும்பத்தகாத ஒரு நிகழ்ச்சி ஏற்படும்போது, அதில் ஒருநிருப்பம் ஏற்படுகிறது, அதை விபரித்து முடிக்கும்போதுதான் கதை உருவாகிறது.

ஒரு சிறுகதை எழுதும்போது குறைந்தபட்ச கதாபாத்திரங்களை உபயோகிக்கலாம். இரண்டே கதாபாத்திரங்களை, வைத்து அருமையான கதைஎழுதிவர்களும். உண்டு. அதிக பட்சம், நாலை, ஐந்து பாத்திரங்களுக்குமேல் போகாமல் பார்த்துக்கொள்ளவேண்டும்.

புதிதாக எழுத முயற்சி செய்பவர்கள் இறந்தகாலத்தை அதாவது நடந்த முடிந்தவிட்டதான ஒரு சம்பவத்தை எழுதுவதே இலகுவானதாக இருக்கும். சில எழுத்தாளர்கள் யதார்த்தநிதியான யுக்தியுடன் நிகழ்காலத்திலும் எழுதுவதுண்டு. எதிர்காலத்தை - வைத்து கதை எழுதுவது மிகமிகக் கடினமானதாகும்.

ஒரு சிறு துணுக்கை வைத்துக்கூட சிறுகதை எழுத முடியும். ஆனால் அந்தத்துணுக்கில் ஒரு சிக்கல் இருக்கவேண்டும். ஒரு விடயாபாதி ஒரு பொருளை அதிகவி

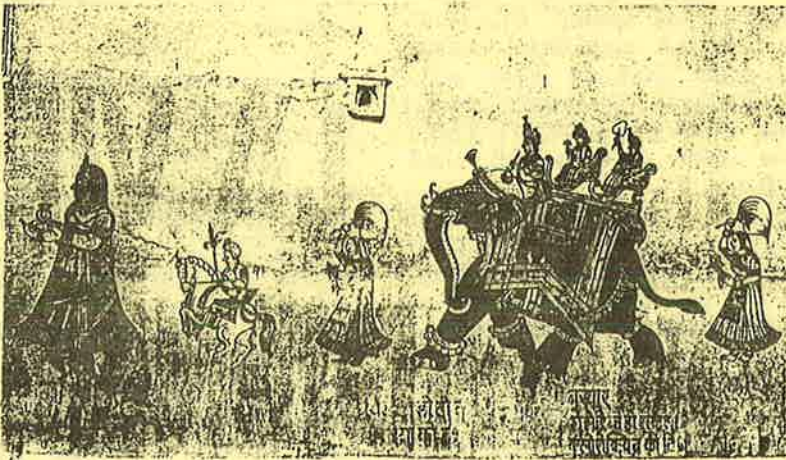
உலக்கு விற்பு, என்பது ஒரு சிறு
 துணுக்கு. ஆனால், அவர் விற்பு ஒரு
 விலைக்கட்டுப்பாட்டிற்காக நிக்
 றும்போது ஒரு சுவையான சிறு
 கதை உருவாகிறது.

சட்டவிரோத சமூக,
 விரோதசெயல்கள், கூட ஒரு க-
 தையின் கருவாக அமையலாம். ஆ
 னால் அதை உள்ளது உள்ளபடியே,
 எழுதமுற்படும்போது, பல பிரச்ச
 னைகளை உருவாக்கும். எனவே, அ
 தில் வரும் பெயர்கள். இடம் கா
 லம் என்பவற்றை மாற்றி எழுத-
 லாம்.

உங்கள். அதுபவங்களை
 சம்பவங்களை, கற்பனைகளை உங்க
 ள் சொந்தநடையில் தைரியமாக,
 எழுதுங்கள். ஆனால் கதையை அப்படி
 எழுதலாமா இப்படி எழுதலாமா?
 என்ற சஞ்சலத்திற்கு உள்ளாகாமல்
 நிதானமாகச் சிந்தித்து உங்கள் தீர்
 மாணத்தின்படி எழுதுங்கள். எந்தப் பு
 திய எழுத்தாளனும் எடுத்த எடுப்பி
 லேயே திறமையாக எழுதிவிட முடி
 யாது. உங்கள் பல கதைகள் பல-
 ரால் நிராகரிக்கப்பட்டனும். தொட
 ர்ந்த எழுதுங்கள். நிச்சயம் உங்கள்
 முயற்சியில் வெற்றி சிடைக்கும்.

விடியாத இரவுகளை
 விரட்டியடிக்க-நான்
 விடிகாலைவேளையிலே
 வீதிதோறும் அலைகின்றேன்
 வாழ்க்கைப் பந்தயத்தின்.
 எல்லையில் நான்,
 வசந்தகாலத்தை
 வழிப்பறி கொடுத்விட்டேன்.

விடிகாலைவேளையிலே
 வேலைதேடி அலைகின்றேன்,
 விடிவுப்பாதைநோக்கி
 வீறநடைபொருகிறேன்.
 - M. R வசந்தி.

SIYAN'S SHOPPING

Foodstuffs of Ceylon, India, Pakistan & Vietnam

Tamil & Hindi Video, Audio

Cassettes and Sarees are Available here.

இலங்கை, இந்திய, பாகிஸ்தானிய, வியட்நாமிய

மளிகைப் பொருட்களும், தமிழ், ஹிந்தி வீடியோ, ஒடியோ

செற்றுக்கள் மற்றும் சேலை வகைகளும்

நாணயமான விலையில் கிடைக்கும் இடம்

சிவன்ஸ் சொப்பிங்

160, Rue de Charenton

75012 PARIS

Tel: 43 41 85 98

Metro - Reuilly - Diderot, Gare De Lyon

Directon - Chateau de Vincennes

Pond de Neully, Balard-Creteil

உங்கள் வீட்டு வைபவங்களுக்கு வேண்டிய அழைப்பு
பிதழ்கள், வாழ்த்துக்கள், அறிவித்தல்களைத் தமிழ், ஆங்கிலம்,
பிரஞ்சு மொழிகளில் அழகாக வண்ண நிறங்களில் -
அச்சிடுவதற்கு எம்மை நாடுங்கள்.

"தாயகம் அச்சகம்"

தொலைபேசி இலக்கம்: -43-38-94-40.

SHIVA'S SHOPPING

முனைப்பில் பெற்ற
பெரிய வெற்றி
(ஸ்ரீராமன் இளையராஜா கோமேந்திராய)
கி. 1963-ம் ஆண்டு
வழங்கும்

கதை-சிறீகங்கை
திரைப்பட-கவுண்டி
ஸ்ரீராமன்

இளையராஜா

அனந்த்
அமிரம்
உதயம்
-3 மார்ச் 1963-
மெட்ரா
200 250000

ஸ்ரீராமன் இளையராஜா

பூக்கள்

கோமேந்திராய R.L. நாராயணன் காவலகசுமரன் K.R.குந்தண்ணன்

இடி சூக்கள்

விபச்சார விடுதியில் நடந்த கொலை முயற்சியில் ஊமையான ரவீந்தர் எதிர்பாராமல் சிக்கிக்கொண்டான். இந்தக்கொலை முயற்சியில் பெரிய இடத்து தொடர்பு இருப்பதாக சந்தேகித்து, ரவீந்தரை காப்பாற்ற, வக்கீல் நளினியும் இன்ஸ்பெக்டர் சத்தியராஜும், இவர்களை இயங்கவிடாமல் சதி செய்யும் - நம்பியார் கோல்டியும், வழக்கமான தமிழ் சினிமாக்கதையே - தான். வக்கீல் நளினியை செவிட்டுப்பெண்களாக பாத்திரம் ஏற்கவைத்தது எதற்காக என்பது கடைசிவரை புரியவே இல்லை.

குற்றங்களை, அது சம்பந்தமான சட்டஆய்வு எதுவும் - பெறாத நிலையில் எடுக்கப்பட்ட, இந்தப்படம் இந்திய நீதித்துறையையே சந்தேகப்பட வைக்கிறது. கத்தியால் குத்தப்பட்ட ஜீவிதா உயிரோடு இருக்கும் போதே அவளது வாக்குமூலம், எதுவும் இல்லாமலே தீர்ப்பு கூற முயலுவதும், குற்றம் நடந்த - விபச்சார விடுதியையோ, அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுையோ விசாரணையில் சேர்த்துக்கொள்ளாததும், அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்காததும் இந்தப்படத்தைப் பார்ப்பவர்களுக்கு வேடிக்கையாகவே தோன்றுகிறது: இந்த இடத்தில் டைரக்டர் யூதர் ராஜா "ஐயோபாவம்" தான். இடையே வரும் அனாராதாவின் சூட்டம் ரசிகர்களுக்கு ஒரு குளுகுளு விருந்தம்.

நீழல்கள் ரவி கொடுத்த பாத்திரத்தை ஓரளவு நன்றாகவே - செய்துள்ளார். வை. ஜி. மகேந்திரனும், சரளாவும் காமடிவேடம் இல்லாமல் இடையிடையே வந்துபோகிறார்கள்.

சத்தியராஜ் வசனத்தில் வளமையான வார்த்தைகளை இடையிடையே பாவிப்பதும், அவரது திறமையை குறைத்துக்காட்டவில்லை. ஐயர் வேடத்தில் வரும். சத்தியராஜ் நடிப்பில் தன் திறமையை வியக்கும்படி செய்திருக்கிறார்.

கடைசியில் வரும் சண்டைக்காட்சிகள் நம்பமுடியாத கற்பனைக்காட்சியாகவே உள்ளது.

முடிவில் சத்தியராஜ் உண்மைக் குற்றவாளியை கைது செய்யும் விதம் அவரது தனி லீடலை எடுத்துக்காட்டுகிறது.

மொத்தத்தில் இது ஒரு மிகமிக சாதாரண பொழுது போக்கு தயாரிப்பே.

-ரசிகன்.

ரேவதி

ஆஷா கேளுணி

நடிகைகளிலே
விரல் விட்டு எவ்வ
க்கடிய சிலர்தான்
முறையான குடும்ப
வாழ்க்கையை அமை
த்திக் கொள்ளுகிற
ர்கள். அந்த வரி
சையில் நடிகை
ரேவதியும் திரை
யுலகத்துக்கு "டா
டா" சொல்லிவி
ட்டார்.

ரேவதி
காமெராமேன்
சுரேஸ் மேன
திருமணம் செ
ய்துகொள்ள
முடிவு செய
திருப்பதா
ல், கடந்த
ஆகஸ்ட் ம
தம் முப்ப
த்தோராய
திகதியுடன்
தன்வடைய படப்
பிடிப்புக்களை முடித்துக்கொண்
டார்.

அன்று அதிகாலை நான்
குமரிகே எழுந்தே, தந்தந்தைய
யுடன் மாட்காடு கருமாரியம்ம
ன் கோவிலுக்குப் போய் பூஜை
செய்த பின்பு "புன்னை மன்னன்"
படப்பிடிப்பில் கலந்துகொண்டா
ர். பாலச்சந்தரின் டைரக்டரின்
இந்தப் படமே கல்யாணத்துக்கு
முன் ரேவதி பங்கேற்கும் கடை
சிப் படப்பிடிப்பாகும். விரைவில்
வெளியாக இருக்கும் இப்படத்தில்

ரேவதி கமலகா
சலுடன் ஜோடி-
யாக நடிக்கிற
ர்.

1983-ஆக
ஸ்ட், 31'ம்
திகதி சினிமா
வுக்காக தன்
பெயரை -
ரேவதியா
க மாற்
றிக் கொ
ண்டவ
ர்.
மீண்டும்
ஆஷா கேளுணி
யியா சிவிட்-
டார்.

இந்த முன்பு -
ரை ஆண்டில் முப்பது பட
ங்களை நடித்து முடித்திருக்
கும் அவரை எல்லோரும் -
கைதட்டி வாழ்த்துக்கூறி அப
ப்பி வைத்தார்கள்.

டைரக்டர் பாலச்
சந்தர் பலமுறை வாழ்த்துக்க
ள் தெரிவித்தார். நடிகர் க
மலகாசன் பூச்செண்டு கொ
டுத்துத் திருமண வாழ்த்துக்க
ளைத் தெரிவித்தார்.

பலபடங்களில் திற
மையாக நடித்து ரசிகர்களிடையே
அப்ளாஸ் வாங்கிய
ரேவதி குடும்ப வாழ்க்கையி
லும் வெற்றியோடு இனிவர
மு அண்டவனை வேண்டி எமது
வாழ்த்துக்களையும் தெரிவிக்க
கின்றோம்.

ALIMENTATION D'ASIE D'INDE ET FRANCE

இலங்கை, இந்திய, பிரான்ஸ் மளிகைப் பொருட்கள்,
புடவைகள், உணவுகள், வீடியோ ஒடியோ
பட நாடாக்கள் விற்பனைக்கும், தமிழ், இந்தி, வீடியோ
படப் பிரதிகள் வாடகைக்கும் கிடைக்கும்.

இத்துடன் ஒடியோ, வீடியோ படப் பாடல்களும்
பதிவு செய்து கொடுக்கப்படும்.

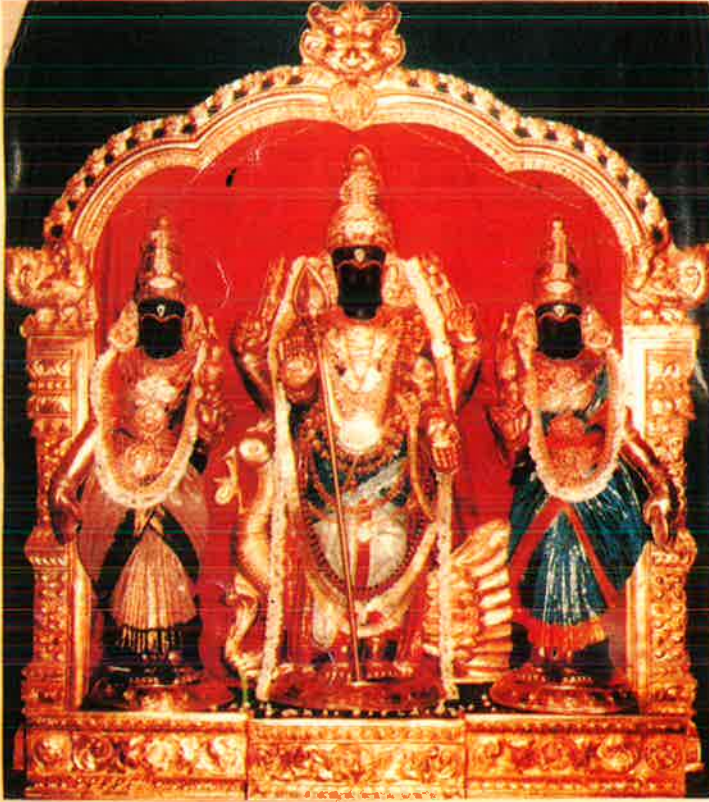
அனை வரையும் அன்புடன் வரவேற்கின்றோம்.
நன்றி

102, RUE DE L'OUEST PARIS-75014
METRO: PERNETY DIR: CHATILLON

TEL: 45 42 60 78

MALA

மாலா

**M
A
L
A**

மணிகைப் பிராசாத்திரம், அன்புமீயர்
அலங்காரப் பொருட்கள் மற்றும்
பத்திரிகைகள், சஞ்சிகைகள்
சிவினா பரடல்கள், படங்கள்
பிரற்றுக் கொள்ளலாம்.

TELEPHONE : 42-62-01-23.

78, BOULEVARD BARBES
& 22, RUE LABAT
75018 PARIS
METRO: MARCADET POISSONNIERS

இலக்குமீ, விமர்சன, சிவசுந்தரி
விநாயகாசனம்